

Leuvens onderwijsbeleid in crisis:

Oude dossiers slepen aan, nieuwe lopen mis

De grote onderwijshervormingsgolf is voorbij: BaMa en flexibilisering waren de twee mastodontprojecten die voormalig rector André Oosterlinck nog mocht doorvoeren. In het kielzog volgden nog enkele kleinere onderwijsdecreten. Als de rector-kandidaten het tijdens de verkiezingen het ergens unaniem over eens waren, was het wel over het feit dat er een eind moest komen aan de *onderwijssunami's*, zoals Bart De Moor het noemde. 'Consolidering' zou het nieuwe toverwoord worden aan de universiteit, onderwijshervormingen uit den boze. Nog geen half jaar later blijkt echter dat consolideren eerder neerkomt op een pijnlijke stilstand. De K.U.Leuven dreigt haar koppositie in Vlaanderen te verliezen.

Bram Delen

De verantwoordelijkheid hiervoor ligt niet bij de onderwijsdiensten van de K.U.Leuven — die in Vlaanderen nog altijd zeer hoog aangeschreven staan — maar bij de Coördinator Onderwijsbeleid. Joseph Indekeu zat als vertegenwoordiger van zijn faculteit (Wetenschappen) in de Onderwijsraad en werd in augustus benoemd tot Coördinator Onderwijsbeleid. Hij blijkt de hoge eisen die deze functie vereist echter niet te kunnen invullen. Oude dossiers slabakken, nieuwe dossiers raken niet opgestart.

DELIBERATIE?

De afhandeling van de beleidsnota over Permanente Vorming, goedgekeurd door de Onderwijsraad in het voorjaar 2005, sleept bijvoorbeeld al een semester aan. De nota is al enkele keren op het Gemeenschappelijk Bureau (*GeBu*, het dagelijkse bestuur van de universiteit) geweest en een deel ervan kwam al op Academische Raad, maar het geheel raakt pas nu moeizaam afgewerkt. Ook dossiers die veel belang hebben voor de dagelijkse leefwereld van de student, raken in het slop. Zo werden vorig jaar de nieuwe deliberatiecriteria uitgedokterd, die vanaf dit academiejaar gelden. Zij stellen dat een student 54% moet halen, als hij met twee buispunten wil slagen. Voor de eerste bac'ers geldt de bijkomende regeling dat één extra buispunt wordt getoleerd bij het halen van 56%.

Er werd door de studentenvertegenwoordigers van LOKO aangedrongen op een duidelijke communicatie naar de professoren om een dramatische wijziging in de slaagpercentages te voorkomen. Deze communicatie naar de professoren over de nieuwe delibera-

tiëcriteria kwam er uiteindelijk, maar schromelijk laat en onvoldoende. Een powerpoint-presentatie kon op aanvraag verkregen worden, maar werd niet meteen meegestuurd, zo gezegd om administratieve overlast te voorkomen. Toegegeven, de interne communicatie in de faculteiten hierover verloopt ook niet altijd op de meest efficiënte wijze.

Nochtans liet de Faculteit Ingenieurswetenschappen in november al aan de Coördinator Onderwijsbeleid weten dat er na simulatie van de nieuwe deliberatiecriteria op bestaande gegevens, bij constant quoteringsgedrag een drastische wijziging in slaagpercentages was. De coördinator greep niet structureel in met een duidelijke communicatie naar de professoren opdat deze hun quotering zouden aanpassen aan de nieuwe regels. Hij was daarentegen van plan een uitzondering toe te staan voor de Faculteit Ingenieurswetenschappen. Een flater die gelukkig voorkomen werd, want hij dreigde heel het concept van universiteitsbrede (en dus rechtvaardige) deliberatiecriteria onderuit te halen.

DRAMA'S

Ook de garantie van de kwaliteit van het onderwijs loopt helemaal niet vlot. In oktober 2006 worden de eerste proefprojecten pas geïmplementeerd, terwijl een universiteitsbrede implementatie pas in oktober 2007 volgt. De *knowhow* op de Dienst Onderwijsbeleid en de Dienst Universitair Onderwijs — elk binnen hun eigen bevoegdheden — is al aanwezig, maar de moed bij het beleid ontbreekt. Alle andere Vlaamse universiteiten hebben al verschillende academiejaren dergelijke kwaliteitsgaranties lopen.

Hoewel het afgelopen semester niet zo verschrikkelijk lang was, is de waslijst aanslepende dossiers dat wel.

De nota over de noodzaak aan diversificatie van examenvormen werd door de Coördinator naar de Dienst Communicatie verstuurd. Niemand weet waarom een nota die enkel interne waarde heeft, naar een dienst werd gestuurd die zich voornamelijk bezighoudt met *public relations*. De ISP-problemen werden door decanen op Academische Raad en in *Veto* aangeklaagd. De stafmedewerkers van de faculteiten zijn overwerkt. Studenten kregen afkeuringen van vrijstellingen pas binnen wanneer hun examens al liepen. Onder het mom van 'vermijden van administratieve overlast' worden essentiële boodschappen niet megedeeld. De speech van de Coördinator in aanwezigheid van de programmadirecteuren werd op gefrons onthaald. Er vielen die dag niet meteen de meest aardige commentaren te beluisteren: onvoldoende dossierkennis, gebrek aan inzicht, verwarde ideeën en meer van dat.

Echte drama's worden voorlopig nog vermeden. Dat komt omdat belangrijke dossiers, zoals de overschakeling van de oude opleidingen (kandidaturen en licenties) naar de nieuwe (bachelors en masters) momenteel worden gebolwerkt dankzij de aanwezige

Nummer 14

❖ Dj Bobby Ewing

eerste stads-dj

p. 5

❖ Chinese inquisitie in Leuven

p. 8-9

❖ Veto trakteert: concert neeka

p. 16

expertise van mensen die in de schaduw puin ruimen. De vraag is echter hoelang een goed uitgerust schip zonder competente kapitein kan blijven varen.

Daarbij komt nog dat de nieuwe voorzitter van Onderwijsraad zelf nog groen is achter de oren en dus niet — zoals in het verleden wel het geval was — kan (bij)sturen waar nodig.

GROEPT
LEUVEN HOGESCHOOL

www.groept.be

ENGINEERING • EDUCATING • ENTERPRISING

(advertentie)

Hugo Matthysen wil zich excuseren bij de jeugd.

p. 11

(foto Jelle Goossens)

Simon Schrijft

Ijsberen

Kraaknet was ze, en jong genoeg om haar eigen dochter te zijn. Vrolijk en onwetend huppelde ze over het trottoir — zorgvuldig ontweken haar roze schoentjes de kastanjes die te oud waren om nog aan bomen te hangen. De bomen zelf lieten de zon flitsen, zodat haar fraaie gezichtje keer op keer als een kapotte gloeilamp oplichtte. Aan, uit, aan, uit. Aan uitbundigheid ontbrak het haar niet, maar toch herkende ik een zekere melancholie, zo'n droefheid die ook de ijsberen in de dierentuin in haar macht heeft. Het paste haar niet. Haar benen stonden nog vol schaafwonden van het klimmen in bomen.

Ik zag geen ouders die de hare konden zijn, en zij zagen mij niet. Ik zag een hond, maar die schonk haar al helemaal geen aandacht. Er is iets met honden en meisjes. Samen stralen ze iets magisch uit. Honden zijn te groot voor meisjes, maar toch hebben ze diezelfde licht spottende onverschilligheid in de ogen. Ze schikken zich naar de regels van anderen, en doen onderwijl hun eigen ding, hun eigen zin. Honden zijn geen ijsberen.

De hond snuffelde zich een weg buiten mijn gezichtsveld.

Het meisje bleef staan. De gloeilamp was uit. Iemand liet een kopje vallen, ver van hier. De koffie was toch al koud. Het meisje draaide zich traag om. De gloeilamp bleef uit, maar haar ogen lichtten op. Een man zonder vrouw stapte lachend op haar toe. Allebei hielden ze zich in, ze zetten het niet op een lopen. Ik lachte. Niemand zei iets, ik was alleen. Vol stille verwachting streelde de man het meisje over de haren. Ze strekte haar hand uit, hij antwoordde met hetzelfde gebaar. De kinderhand borg zich op in de mannenhand, zoals enkel echt waardevolle dingen dat doen kunnen. Man en meisje vertrokken, zonder dat ik hen uit het oog kon verliezen. Zij keek nog éénmaal om, keek medelijdend naar de kastanjes. Het waren wilde kastanjes. De man raapte zonder halt te houden iets blinkends op. Een blinkende leiband, die hij ongeïnteresseerd in zijn hand liet rondtollen. Zijn andere hand bleef gesloten rond de meisjeshand. Handen zijn te groot voor meisjes, maar toch hebben ze iets gemeenschappelijks. Ze schikken zich naar de wil van anderen, en doen onderwijl hun eigen ding, hun eigen zin.

Handen zijn geen ijsberen.

Simon Horsten

Taxi's Benny

Wat reeds, wat nog

Het tweede semester is al een week bezig en dat betekent dat ook de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO), en in zijn kielzog de algemene vergadering (AV), weer actief zijn. Het ideale moment voor een tussentijdse evaluatie van het LOKO-beleid: wat is er gerealiseerd en wat nog te verwachten?

LOKO probeerde dit jaar een probleem te tackelen dat al lang aansleepte: de organisatie is de officiële stem van de studenten op alle universitaire raden, maar de meeste studenten weten dit helemaal niet. Daarom was naambekendheid een eerste grote prioriteit. Naast de balpennen met logo heeft voornamelijk *LOKOMotion* de aandacht moeten trekken. Het was een heus succes, met af en toe het gevaar dat veel studenten denken dat *LOKOMotion* hen op Academische Raad vertegenwoordigd. Daarnaast investeerde LOKO ook in de goede relaties met de lokale bevolking door een buurtfeest. Hier was de opkomst, zowel aan de kant van de student als van de Leuvense burger aan de lage kant. Of de twee initiatieven veel zoden aan de dijk hebben gebracht, is nog maar de vraag. Het moet immers gezegd zijn dat — de inspanningen van LOKO ten spijt — veel studenten, vanuit een malinteresse, weinig moeite doen om zich te informeren naar hun rechten en plichten en dus naar hun officiële vertegenwoordiging.

WANTROUWEN

Over het beleidsplan van LOKO werd gezegd dat het louter een opsomming van punten is. Op die "strijd tegen individualisering" na, mist het beleidsplan ideologische sturing. De LOKO-voorzitter Thomas De Laet stelde zich garant voor de realisatie van deze punten tijdens zijn mandaat. Wat is er tot nu toe al gerealiseerd? Het antwoord is tweeledig. Er is datgene wat intern van belang is zoals de ingewilligde eis naar financiële transparantie en dus de oprichting van de pecuniaire controlecommissie en het wijzigen van het subsidiereglement. Aan de andere kant zijn er de zaken die de studenten daadwerkelijk aanbelangen. Zo is er een informatiesessie geweest over de POC-werking (een idee dat hoogstwaarschijnlijk uitgewerkt en verfijnd zal worden), zo is het ISP-programma van zeer nabij opgevolgd en is de meting naar de studiekost volop bezig. Ook zijn de problemen met Acco — onder meer de hevige concurrentiestrijd die met de cursusdiensten van de kringen gevoerd wordt — regelmatig op de agenda gekomen. Er was naar aanleiding daarvan een bedrijfsbezoek, waar de directie van Acco en enkele studentenvertegenwoordigers zwaar in discussie gingen.

Een minpunt zijn dan weer de moeilijke verhouding tussen LOKO-centraal en LOKO-sport. Die laatste blijven, zo voelen velen aan, het mikpunt van kritiek, maar het moet ook gezegd: sommige kritiek is terecht. Tot een motie van wantrouwen is het nooit gekomen na een omzendbrief met klachten van enkele kringen, maar de spanning blijft en kan, maar niet noodzakelijk, naar aanleiding van het internationaal sporttoernooi LISST nog voor problemen zorgen.

WEEKENDJE

Problemen kende LOKO ook met de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS). Het heikele probleem bleef en zal de agenda bepalen. De optie om uit VVS te stappen is afgeketst en er is gekozen voor een meer constructieve, doch kritische houding. Het lijkt dat de vijandige spanning is getemperd nu enkele personen weg blijven van de discussies. Maar voor wie een beetje op de hoogte is van de financieringsplannen van Vlaams Minister van Onderwijs Frank Vandenbroucke, is het duidelijk dat het tweede semester een oefening zal zijn in diplomatie.

Wat betreft de problematiek van achtergestelde groepen, is het blijven wachten op voorstellen. Dat kan zeker niet nablijven na kritiek op enkele uitspraken van de voorzitter en op het eerder genoemde toekomstige financieringsmodel. En in het tweede semester zal LOKO ook uitpakken met een onderwijsvisie, onder meer wat betreft de academische lerarenopleiding. Een weekendje discussiëren luidde het begin van deze onderneming in. Het komende semester zal dus van iedereen grondige dossierkennis en doorzicht vereisen, waarbij correcte informatie van cruciaal belang is.

Maarten Goethals

Wij bij EKONOMIKA zijn
PRINCIPEEL TEGEN DE BTW-
VRIJSTELLING!

Wij WILLEN JUIST EEN BTW-
BOEKHOUDING VOEREN!

Wij WILLEN JUIST
BELASTINGEN BETALEN!

WE MOETEN ZE TOCH OOK
LEREN ONTDEKEN!

Kringen moeten geen B.T.W.-boekhouding voeren

De Leuvense studentenkringen vreesden lange tijd dat ze niet in orde zouden zijn met de B.T.W.-wetgeving, maar die vrees blijkt nu ongegrond. Op vraag van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO) onderzocht het auditbureau *Deloitte* het B.T.W.-statuut van studentenverenigingen. Het nieuws was positief.

Kringen moeten geen B.T.W.-boekhouding voeren en dus mogen ze onder andere hun cursussen, pintjes en lidkaarten B.T.W.-vrij verkopen. Lange tijd werd gedacht dat de kringactiviteiten met een commercieel karakter — zoals de ticketverkoop van een fuif of cantus — impliceerden dat de studentenkring B.T.W. moest aanrekenen aan de student-verbruiker.

Dan zou de kring ook geregistreerd moeten zijn bij de B.T.W.-administratie en bovendien een B.T.W.-boekhouding moeten voeren. *Deloitte* bouwde nu een argumentatie op en wist zo bij de B.T.W.-administratie een vrijstelling van B.T.W. voor studentenkringen te bekomen. Studentenkringen behartigen immers geen beroepsbelangen, richten zelf geen cursussen in en hebben geen winstoogmerk.

Voorwaarde is wel dat de studentenkring representatief is. Deze conditie weegt echter niet zwaar. Ze is duidelijk juridisch omschreven in het participatiedecreet, dat stelt dat studentenkringen representatief zijn als minstens tien procent van de studenten komt stemmen. Als dit quorum niet wordt gehaald, heeft de kring geen recht op vertegenwoordiging in de organen van de K.U.Leuven, en kan ze dus ook geen gebruik maken van de vrijstelling van B.T.W.-plicht.

Een andere voorwaarde is echter meer problematisch. Deze stelt dat handelingen die aanleiding geven tot concurrentievervalsing, niet onder de B.T.W.-vrijstelling vallen, want aanzien worden als regelde economische activiteiten.

En daar wringt het schoentje nu net. De Leuvense Horeca en boekhandels verwijten de kringen immers dat de goedkope fakpinten en voordelige cursusdienst concurrentievervalsing werken. Toch hoeven de kringen niet meteen te vrezen, aangezien de auditeur-generaal van financiën aan *Deloitte* en LOKO liet weten dat "concurrentievervalsing uiteraard een feitenkwesie is die geval per geval moet worden onderzocht". En zolang dat niet gebeurt, zitten de kringen gebeiteld.

(bdl)

WEDLOOP VOOR RIZIV-NUMMER DOET KINESISTEN STRUIKELEN

Werkende kinesitherapeuten voelen zich bedrogen

De koppen zijn gevallen. 104 kinesisten aan Vlaamse kant slaagden op 14 november niet voor het uitgangsexamen. Zonder RIZIV-nummer is het onmogelijk om zelfstandig te beginnen en zelfs in loondienst werken blijkt moeilijk. "Ze hebben me op straat gezet," getuigt Thijs Swinnen, zelf nietgeslaagd.

Dries De Smet & Maarten Goethals

Thijs is één van de weinige niet-geslaagde afgestudeerden van de K.U.Leuven. 85 van de 88 deelnemers uit Leuven slaagden immers wél voor de test. Van de Gentse universiteit legden 62 van de 71 het examen met succes af; bij de andere instellingen lag het cijfer beduidend lager. Aan de VUB zou het slaagpercentage rond 40 procent schommelen.

In november daagden 374 Vlaamse studenten op voor de selectieproef, 104 meer dus dan het wettelijk toegelaten aantal Vlaamse RIZIV-nummers dat kon worden toegekend. Het jaarlijkse aantal nummers wordt onder de Vlaamse en Franse Gemeenschap verspreid volgens een 60/40-sleutel. Dat komt erop neer dat Wallonië 180 en Vlaanderen 270 nummers mag uitdelen. Klein detail: het aantal afgestudeerde kinesisten in het zuidelijke gedeelte van België is juist klein genoeg om geen overheidsexamen te moeten invoeren. Het was federaal minister van Sociale Zaken Rudy Demotte die het examen in

samenwerking met het federale selectiebureau Selor organiseerde.

WERKLOOS

De studenten die niet slaagden, waren uiteraard ontgoocheld. "Als je vijf jaar lang hebt gestudeerd, verwacht je toch dat je je job mag uitoefenen," zegt Thijs. "Het erge is dat ik al aan het werken was, met een voorlopige erkenning. Begin januari ben ik moeten stoppen en mocht ik mijn patiënten niet verder helpen. Het examen heeft me op straat gezet, ik heb nu geen werk meer."

Thijs is niet alleen. Uit cijfers van het SKITO blijkt dat van de 104 niet-geslaagden 62 afgestudeerden hun job verliezen. Bijna allemaal werkten ze als zelfstandige. Twaalf niet-geslaagden kunnen aan de slag blijven, omdat ze geen RIZIV-nummer nodig hebben. De anderen oefenen een andere job uit, studeren verder of zijn werkzoekende.

Opvallend is dat van de 270 geslaagden meer dan 50 werkende kinesisten hun nummer niet nodig hebben om hun job te kunnen blijven doen.

AMATEURISTISCH

Volgens Wim Basteijns, eveneens niet-geslaagd, was het examen absurd en amateuristisch. "Het selectie-examen was een allegaartje van wetgeving, van geschiedenis en van de huidige opbouw van de sociale zekerheid, bevatte psychologische testen en slechts een deeltje praktijk waarin

praktijksituaties werden voorgelegd met de vraag hoe erop te reageren. Allemaal heel ambigu, want we moesten kiezen tussen reacties met het minste kwaad. En wie weet dat als je de vrije keuze hebt? Je kunt toch helemaal anders reageren?"

De relevantie van sommige vragen ontging Wim volledig. "Een voorbeeldvraag was welk deeltje van het groene briefje (*briefje over de behandeling voor de patiënt, red.*) doordrukt op het gele eronder. Welke relevantie heeft dat?"

Alle deelnemers kregen wel de mogelijkheid om zich voor te bereiden op het examen. Ze ontvingen een cd-rom met de noodzakelijke leerstof. "We hebben inderdaad een cd-rom gekregen met de nodige informatie," verduidelijkt Basteijns. "Dat was veel op korte tijd. Zeker voor mensen die al werkten of stage liepen. Na een hele dag werken, is leren geen evidentie meer. Zij die niets te doen en dus tijd genoeg hadden, konden zich goed voorbereiden. Ik zeg niet dat het volkomen onmogelijk was, want het leren zelf is papagaaienwerk. Bovendien zijn veel van die teksten geschreven in een typisch juristentaalje."

PROTEST

Om hun ongenoegen te uiten zijn de studenten begonnen met een petitie. Wim is medeorganisator van het initiatief. "We trachten de kwestie terug op de politieke agenda te krijgen. We kunnen maar proberen, al is al vaak gebleken dat er ronduit

geprofiteerd werd van onze naïviteit en onwetendheid destijds, en dit zowel door de scholen als vooral door de regering."

Een klacht bij de Raad van State werd vorige maand verworpen. "Een argument was dat we op de hoogte konden zijn als we het staatsblad van 1999 hadden gelezen," zegt Wim. "Een ander argument was dat we niet konden aantonen dat we een verlies leden door deze beslissing. Je werkt en alle mogelijkheden op een dergelijke carrière binnen het diploma waar je voor hebt gestudeerd verliezen, is blijkbaar geen verlies voor die raadsheren van de Raad van State. Dan vraag ik me af hoe ze die beslissing hebben genomen."

De niet-geslaagden kunnen volgend jaar opnieuw aan het examen deelnemen, maar velen willen uiteraard zo lang niet wachten. Minister Demotte werkt ondertussen aan een regeling om de niet-gebruikte RIZIV-nummers door geslaagde kandidaten over te hevelen naar niet-geslaagden, op basis van hun score op het examen.

Thijs zoekt via interim-kantoren een nieuwe job. "Maar overall waar ik informeer, zegt men dat ze werken onder schijnzelfstandigheid. Dan kan je weinig doen zonder RIZIV-nummer. Er zijn, in tegenstelling tot wat men beweerde, ook niet genoeg vacatures in loondienst, juist omwille van die schijnzelfstandigheid. Niet iedereen kan in rust- of ziekenhuizen werken."

www.petitietegenonrecht.tk

RAAD VOOR EXAMENBETWISTINGEN HEEFT EERSTE JAAR ACHTER DE RUG

Klagen helpt (soms)

Sinds een jaar is de Raad voor Examenbetwistingen aan de slag. Studenten kunnen klacht indienen wanneer ze vinden dat hun onrecht is aangedaan. Vier docenten en een voorzitter oordelen dan of er al dan niet een fout is gemaakt. In het eerste jaar werden al 48 klachten behandeld.

Nele Van Doninck

Wanneer je vindt dat je op een of andere manier onrecht aangedaan is bij een examen of deliberatie, of wanneer je vindt dat je ten onrechte bestraft bent voor onregelmatigheden zoals spieken, kan je je sinds een jaar wenden tot de 'Raad voor Examenbetwistingen'. Dit is een speciale raad die snel een oordeel velt over je klacht, zodat je verdere studies niet in gevaar worden gebracht, bijvoorbeeld omdat een beslissing in de rechtbank te lang zou aanslepen. De Raad is samengesteld uit vier docenten uit Vlaamse universiteiten en hogescholen en wordt voorgezeten door de Leuvense rechtenprof Marc Boes.

WOORD TEGEN WOORD

Veto: Welke zaken behandelen jullie zoal? Kan ik bijvoorbeeld naar de Raad gaan en zeggen: ik vind dat ik te weinig punten heb gekregen voor het vak X of Y?

Professor Marc Boes: «Een zeer kleine minderheid betreft tuchtzaken. Het gaat vooral over studenten die vinden dat hun deliberatie ten onrechte is verlopen of die individuele punten betwisten.»

Veto: Wat kan de Raad dan doen?

Boes: «Er is zeer expliciet aangegeven in het decreet dat de Raad "zijn waardering niet in de plaats kan stellen van de examinerator". Wij kunnen dus niet zeggen: "die zeven had eigenlijk een tien moeten zijn", tenzij het echt manifest onredelijk zou zijn en op grond van objectieve criteria niet te verklaren is. Er wordt wel gekeken of de instelling haar

eigen regels heeft nageleefd, bij samenstellingen van commissies of bij deliberaties.»

Veto: Ik kan me voorstellen dat het moeilijk oordelen is bij een klacht over een mondeling examen.

Boes: «Inderdaad. Er zijn dikwijls ook geen getuigen van zo'n examen. Dan is het woord tegen woord. We hadden bijvoorbeeld een geval waar een student vond dat hij bij de verdediging van een werkstuk onredelijk hard aangepakt was door een commissie. De commissieleden daarentegen beweerden dat ze de student met hun vragen terug op de goede weg probeerden te krijgen. Dat leek een aannemelijke uitleg. In zo'n geval wordt het ook moeilijk de student op zijn woord te geloven.»

Veto: Er bleken maar 2 van de 48 gevallen gunstig uit te draaien voor de student.

Boes: «Dat moet wel genuanceerd worden. Een student kan ook gedeeltelijk in het gelijk gesteld worden. Hij kan vier klachten hebben, waarvan er drie ongegrond verklaard zijn, maar waarvan hij voor de vierde wel in het gelijk gesteld is. En het kan zijn dat zo'n gedeeltelijke ingelijkingstelling toch leidt

tot een positieve uitslag.»

Veto: Prego, de jongerenbeweging van Spirit, heeft een voorstel om ook studenten in de Raad op te nemen. Wat vindt u daarvan?

Boes: «Ik denk dat dit wel te verdedigen valt, maar ik weet niet of dat in alle opzichten een goed idee is. Ik heb twee bedenkingen. Een eerste is dat de Raad in de vakantieperiode werkt. Dat komt misschien niet goed uit. En ten tweede is het voor een student misschien moeilijk een collega-student in het ongelijk te stellen. Nu, je moet je verantwoordelijkheid maar opnemen, maar ik kan begrijpen dat het wat gevoelig ligt.»

ZITPENNING

Thomas Leys, voorzitter van de politieke jongerenbeweging Prego, legt de motivatie achter zijn voorstel uit.

Veto: Waarom jullie voorstel?

Thomas Leys: «Het voorstel voor de oprichting van de Raad van Examenbetwistingen is ingebed in het Participatiedecreet. Met dat akkoord hebben de studenten meer rechten gekregen en men heeft dan besloten

ook het bekendste geval waar studenten en hun instelling met elkaar overhoop liggen aan te pakken. Dat is een grote vooruitgang geweest. Maar Prego heeft daarbij wel de opmerking dat volgens het Participatiedecreet studenten in de vorm van een dialoog bij het onderwijs betrokken moeten worden. Dus waarom de filosofie van studenten als volwaardige partners niet ook doortrekken naar de Raad van Examenbetwisting?»

«De Raad is nu samengesteld uit een voorzitter, een jurist, en vier leden die voorgedragen worden door de Vlaamse hogeschoolraad en de Vlaamse interuniversitaire raad. Prego vindt dat de officieel erkende studentenkoepelvereniging erbij betrokken moet worden. Niet dat de mensen die het nu doen slecht werk afleveren. Maar wanneer je een Participatiedecreet maakt en zegt "studenten zijn volwaardige partners", dan moet je dat consequent doortrekken.»

Veto: Wat vind je van de argumenten van professor Boes?

Leys: «De zittingen vinden inderdaad plaats in de vakantie, maar wanneer je je ervoor opgeeft, dan neem je je verantwoordelijkheid. Er zullen in Vlaanderen wel twee studenten voor gevonden worden. Er is trouwens een reis- en verblijfsvergoeding voorzien. Het andere argument kan je ook omkeren: er zijn ook docenten die over docenten moeten oordelen. Je kunt je trouwens ook laten vervangen als je vindt dat je te nauw betrokken bent.»

«Prego pleit ook voor meer promotie van de Raad. De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) zou bijvoorbeeld een campagne kunnen opzetten of mensen aanduiden die zich met de examenbetwistingen bezig houden en als contactpersoon kunnen dienen voor studenten die zich afvragen wat de mogelijkheden zijn.»

Meer weten? Surf dan naar: www.ond.vlaanderen.be/hogeronderwijs/raad/ of www.prego.be

ENORM VOORDEEL OP HET BOEKENFESTIJN!

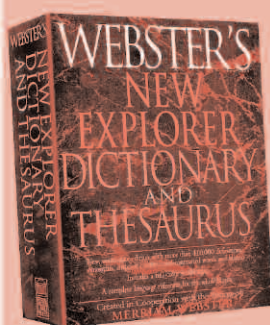

Van donderdag 2 tot en met zondag 5 maart is het weer een groot boekenfeest in de Brabant-hal te Leuven. Je vindt er meer dan een half miljoen actuele boeken en multimedia. Een uniek evenement met gratis entree! Duizenden bezoekers zijn je al voorgedaan. Bezoek dit festijn en laat je overtuigen door de scherpe prijzen.

5 REDENEN OM HET BOEKENFESTIJN TE BEZOEKEN:

- ① **Gratis entree:** Waar vind je dat nog?
- ② **Half miljoen boeken & multimedia:** Ruime keus!
- ③ **Tienduizenden actuele titels:** Groot assortiment boeken & cadeaus!
- ④ **Spectaculair laaggeprijsde boeken:** Kortingen tot 90%!
- ⑤ **Overzichtelijke rubrieken:** Loop op je gemak rond. Alles is makkelijk te vinden.

GRATIS TOEGANG

WEBSTER'S DICT. AND THESAURUS

Ongelooflijk maar waar: 'n Groot standaardwerk in bijna 1400 pag. 470.000 trefwoorden etc. etc. Altijd handig om in huis te hebben. In Amerika \$ 39,95 hier:

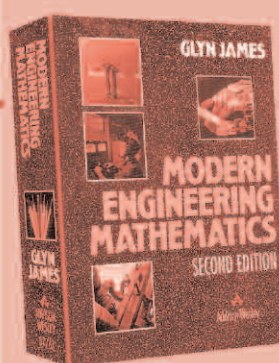
NU **7.50**

SNELLER DAN DE SNELHEID VAN HET LICHT

JOAO MAGUEIJO
Het verhaal van een controversiële theorie. Uiterst toegankelijke en brutale schrijfstijl. Of de 'gevoertlijke' ideeën bewezen kunnen worden, zal de tijd leren.

NU **4.50**

MODERN ENGINEERING MATHEMATICS

GLYN JAMES
Een verplichte bijbel. (1000 pag) voor iedere student die EXACT wil zijn. Tweede nieuwe editie.

NU **7.50**

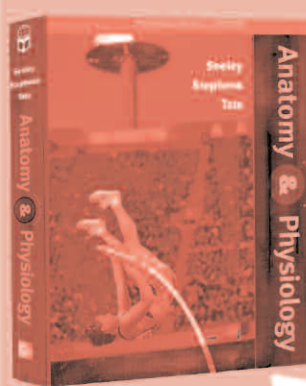
ATLAS VAN HET MENSELIJK LICHAAM

VIGUÉ-MARTIN
Anatomische atlas. Een nieuw standaardwerk voor menig student. Nu op groot formaat in full-color. 164 pagina's dik.

NU **12.50**

ANATOMY & PHYSIOLOGY

SEELEY E.A.
INTERNATIONAL EDITION
Schitterend geïllustreerd boek over het menselijk lichaam. Meer dan 1000 pagina's.

NU **9.95**

Laatste nieuws

STUDENTENWALHALLA

Literatuurlijsten welkom!
Veel bekende uitgeverij nu voor bodemprijzen:
- Williams - McGraw Hill - Saunders - Oxford
- Prentice Hall - Wiley - Mosby - Addison Wesley
- etc. etc. etc.

ZE ZIJN ER ALLEMAAL:

ALLENDE • ASPE • BRUSSELMANS • DAN BROWN
• CLAUS • CAMPERT • VAN DIS • FREDERIKSSON •
FRENCH • GIPHART • GRISHAM • GRÜNBERG • HEM-
MERECHTS • KING • LANOYE • LUDLUM • MULSCH •
VAN PAEMEL • VAN 'T REVE • VESTDIJK • RUSHDIE •
SMEETS • ZWAGERMAN • ETC. ETC. ETC.

DIT MAG JE NIET MISSEN!

TIP Wees er tijdig bij, want dit wordt echt uniek en dan geldt **OP=OP**

VOORVERKOOP/PRESALE

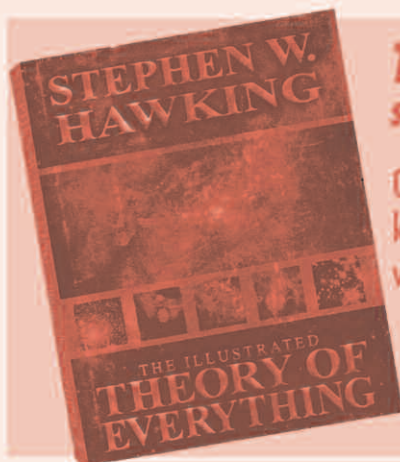
DON / THU 2 MAART 10-21 H

VRIJDAG	ZATERDAG	ZONDAG
3 MAART 10 - 21 UUR	4 MAART 10 - 18 UUR	5 MAART 10 - 18 UUR

BRABANTHAL LEUVEN

De bus stopt voor

Info. tel. 03 830 73 80

THEORY OF EVERYTHING

STEPHEN W. HAWKING

Op zeer toegankelijke wijze de cosmos verklaard. Van de Big Bang tot zwarte gaten. Alles verduidelijkt met diverse illustraties.

NU **7.50**

www.boekenfestijn.com

★ MULTIMEDIA ★

EXTRA

DVD'S • CD-ROMS •
CD'S • SPELLEN • PUZZELS •
ETC. ETC. ETC.

» ROMANS » ATLASSEN » TOP 10 LITERATUUR » NEW AGE DRAMA »
» ARCHITECTUUR » JEUGDLAND » BUSINESS » KUNST » MUZIEK » REIZEN »
» MENS EN MAATSCHAPPIJ » HOBBY » WOORDENBOEKEN ETC. ETC.

VANAF 2007-2008 WIJZIGT LERARENOPLEIDING GRONDIG

Leerkrachten in spe krijgen andere lessen

De academische lerarenopleiding wordt vanaf 2007-2008 grondig hervormd. Toekomstige leerkrachten zullen niet alleen méér lessen moeten volgen, de universiteiten kunnen de academische opleiding ook niet meer alleen organiseren.

Dries De Smet

Dat blijkt uit het voorontwerp van het decreet dat de lerarenopleiding in Vlaanderen moet regelen. Nog voor de zomer zou het nieuwe decreet door het Vlaamse parlement moeten geraken. Een overzicht van de belangrijkste wijzigingen.

1. DE ORGANISATIE

De academische lerarenopleiding (ALO) zal niet langer enkel door de universiteiten apart georganiseerd kunnen worden. De universiteiten kunnen wel binnen hun associatie samen met de hogescholen en centra voor volwassen onderwijs (CVO's) een expertisenetwerk opstarten. Een expertisenetwerk ontvangt werkmiddelen voor het uitvoeren van een pakket maatregelen die samenwerking tussen de instellingen bevorderen op het vlak van opleiding en professionalisering. Opmerkelijk is dat de CVO's hun eigen lerarenopleiding, de voormalige D-cursus of Getuigschrift voor Pedagogische Bekwaamheid (GPB) wel mogen voortzetten zonder dat ze in het expertisenetwerk hoeven te stappen.

Daardoor ontstaat een asymmetrische relatie in de samenwerking.

Als student kun je dus in principe hetzelfde lerarendiploma behalen door ofwel de academische lerarenopleiding te volgen (dat door de universiteit en het CVO wordt georganiseerd), ofwel door een cursus bij het CVO te volgen.

Volgens professor Joost Lowyck, directeur van het Academisch Vormingsinstituut voor Leraren (AVL), zal de K.U.Leuven autonoom haar theoretische vakken blijven bepalen, maar kan de instelling voor het praktijkgedeelte een beroep doen op het expertisenetwerk.

2. ZWAARDERE OPLEIDING

Terwijl de opleiding nu slechts 34 studiepunten telt, zal ze in de toekomst 60 studiepunten bevatten. De helft bestaat uit theoretische vakken, de andere helft uit praktijkervaring.

Zoals eerder vermeld kan je die 60 studiepunten bij de ALO's vervullen of bij de CVO's volgen. Er is ook nog een derde weg: LIO of leraar in opleiding. Dat betekent dat je terwijl je al werkt (en dus geld verdient) theoretische en praktische vakken aflegt.

3. TIJDENS JE STUDIE

Voor studies met een tweejarige master wordt het mogelijk om het theoretische deel van de lerarenopleiding als een minor van 30

studiepunten aan te bieden. Dat heet de ingebouwde lerarenopleiding. Tijdens je studie chemie bijvoorbeeld zal je in de laatste twee jaar dus al de 30 studiepunten theorie van de lerarenopleiding kunnen opnemen in je normale studiepakket.

De wetenschappelijke opleidingen zijn verplicht om dit pakket aan te bieden, andere opleidingen met een tweejarige master hoeven dat niet te doen. Begin maart wordt bekendgemaakt welke richtingen aan de K.U. Leuven de ingebouwde master zullen aanbieden.

4. ENKEL SECUNDAIR

Terwijl sommige academische lerarenopleidingen voorheen zowel focusten op secundair als hoger onderwijs, zal in de toekomst enkel een diploma 'leraar' afgeleverd worden. Dat diploma geldt in principe enkel voor het secundair onderwijs. Sommige lerarenopleidingen, zoals die van de rechten of van psychologie en pedagogie, bieden nu ook een stage in het hoger onderwijs aan.

Volgens professor Lowyck wordt eraan gedacht om in deze faculteiten een postgraduaat voor lesgeven in het hoger onderwijs te organiseren. Die opleiding kan gevolgd worden door (doctoraats)studenten, maar ook docenten die nu al lesgeven in het hoger onderwijs. Deze opleiding staat organisatorisch los van de academische lerarenopleiding maar kan er mee samenwerken op het vlak van programmering.

5. NIET IN BAMA

De ALO wordt niet opgenomen in het bachelor-mastersysteem. Voor de student betekent dit dat hij geen bijkomend masterdiploma ontvangt. In de meeste Europese landen gebeurt dit wel. Voor de aanbieders betekent dit dat ze wel op kwaliteit gecontroleerd kunnen worden, maar niet gesanctioneerd voor matig of slecht onderwijs. In het huidige voorontwerp ontbreekt dus een mogelijkheid om opleidingen met een geringe kwaliteit af te bouwen, zowel voor de ALO's als voor de CVO's.

6. OVERGANGSPERIODE

Als alles goed gaat, treedt de nieuwe wetgeving vanaf het academiejaar 2007-2008 in werking. Studenten die dit jaar of in het academiejaar 2006-2007 ALO volgen, kunnen nog tot 2009 genieten van een overgangsregeling. Ze blijven dus in het oude systeem met 34 studiepunten. Professor Lowyck verwacht dan ook een aanzienlijke toename van de studenten in de ALO volgend jaar en een zware terugval in 2007-2008. Hij gelooft wel dat de kwaliteit van de ALO uiteindelijk een troef kan zijn in de rekrutering van gemotiveerde universiteitsstudenten voor het leraarschap.

DJ BOBBY EWING EERSTE STADS-DJ VAN LEUVEN

“Louis betaalt mij niet dus kan hij mij ook niet buitengooien”

De Morgen lekte het verhaal al voortijdig: Dj Bobby Ewing van Discobar Galaxie en Shameboy wordt Leuven's — en misschien wel 's werelds — eerste stads-dj. Wat oorspronkelijk een onderdeel van Kulturama hoorde te worden met een eerste stadsremix, werd plots breed uitgesmeerd in de nationale pers. Na die storm, blikten we er even met de nieuwe stadsambtenaar op terug.

Robin Broos

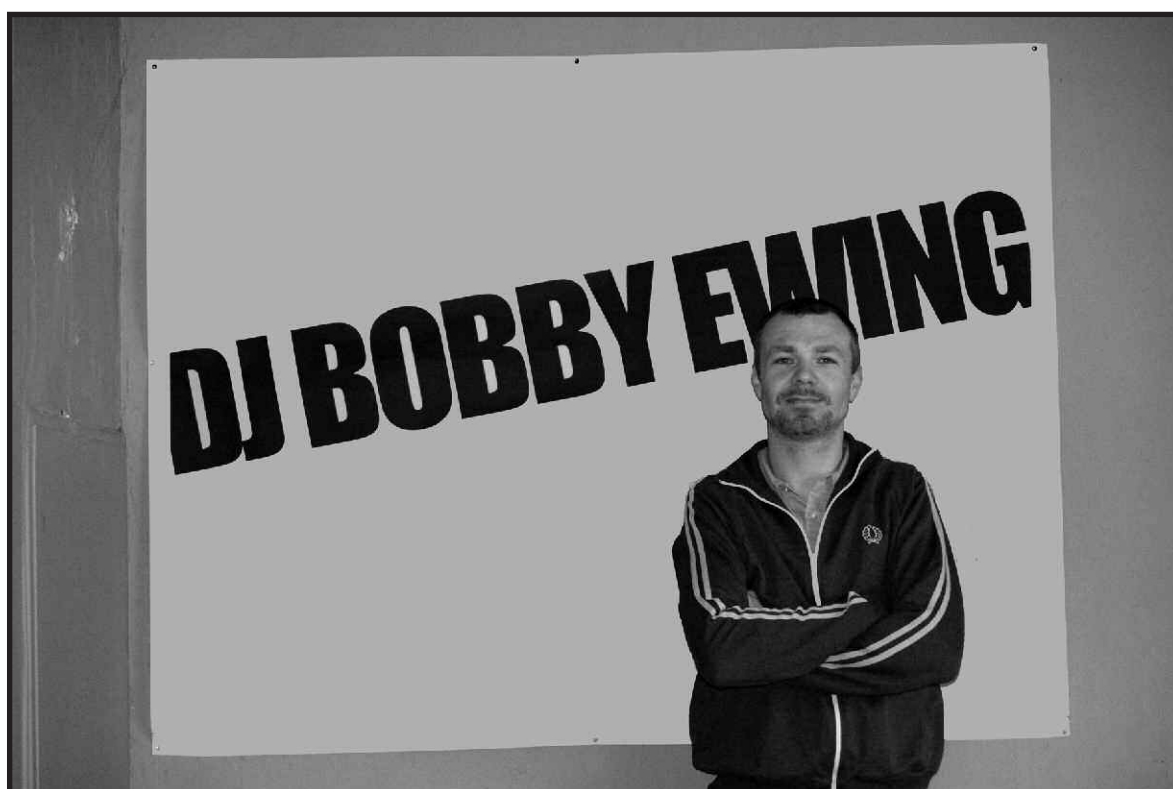
Veto: Was dit nu een goed doordachte PR-stunt?

Dj Bobby Ewing: «Doordat de kranten heel wild op dit nieuws gesprongen zijn, lijkt het nu alsof het één grote stunt was, maar dat is nooit de bedoeling geweest. Ik had voor Kulturama al een stadsmix gemaakt en sommigen vonden dat die samenwerking best verlengd kon worden. Misschien heeft het ook wel iets te maken met de nasleep van die heisa rond de stadsdichter van Antwerpen. Ik denk dat daar met een knipoog de mosterd is gehaald. Ik had heel dit gedoe liever gekaderd gezien in Kulturama. Nu lijkt het alsof ik de nar van Leuven ben die met een draaitafel op wielen rond gaat trekken.»

BEHANGPAPIERMUZIEK

Veto: We hebben gehoord dat je lang getwijfeld hebt om deze taak te aanvaarden.

Bobby Ewing: «Dat klopt, maar ik ben blij dat ik het gedaan heb. Het is een eer dat ik dit voor mijn stad mag doen, maar ik had schrik dat mensen mij een aap zouden vinden. In het segment waar ik draai, is het ok wat ik doe, maar met de naam stads-dj gaat het grote publiek daar misschien een verkeerd idee over krijgen. Deze week ben ik opgedoken in media waar ik dat nooit van verwacht had, zoals Het Laatste Nieuws, Radio 2 en Radio Donna. Op

“Een probleem waarover men mij mag consulteren, is geluidsoverlast”

(foto Katleen Gabriëls)

zo'n moment twijfel ik eraan of ik zo geen verkeerd beeld van mezelf ophang, waardoor ik achteraf meer werk heb om uit te leggen wat ik niet ga doen. Dan bel ik even met Ad (Adriaan Van Den Hoof, red.) en die antwoordt dan: “geniet daar nu toch eens van”.

Veto: De afgelopen week leek het of je carte blanche krijgt in wat je gaat doen met dit stadsambt.

Bobby Ewing: «Dat is natuurlijk niet helemaal waar. Ik mag zelf ideeën opperen. Als het aan mij ligt, geef ik morgen in de zalen van het stadhuis een dikke party, al zullen ze me heel snel duidelijk maken dat dat niet mag. Ik ga ook zeker niet iedere week in een gotische kerk draaien, maar een afterparty van een cultureel evenement moet wel kunnen. Behangpapiermuziek voor een tentoonstelling uitzoeken lijkt me ook wel iets.»

Veto: Heeft Louis Tobback je inmiddels proficiat gewenst?

Bobby Ewing: «Nee, hij zou normaal gezien

op de inhuldiging zijn, maar op het laatste moment heeft hij moeten afhaken. Ik ben wel van plan om een mooi verpakte versie van mijn remix op zijn bureau te laten bezorgen.

“Ik had schrik dat mensen mij een aap zouden vinden”

Ik vermoed dat hij maar weinig van de zeven nummers uit die mix gaat kennen in de hoop dat hij iets bijleert.»

«In een aantal kranten had ik gezegd dat ik meteen misbruik wilde maken van mijn functie door op de meest rare plaatsen te draaien. Denise Vandevooort (schepen van cultuur, red.) vertelde me dat Tobback haar had gebeld met de woorden: “als diene peinst dat hij met zijn draaitafel op mijn bureau mag ko-

men zitten, moet hij nog maar eens goed nadenken”. Volgens Vandevooort is dat Tobback zijn manier om mij de groeten te doen (lacht).»

DECIBELMETER

Veto: Een krant vroeg je ook wat je van je burgervader vindt. Je hebt professioneel naast de vraag geantwoord.

Bobby Ewing: «Tja, ik ga me niet laten verleiden tot politieke uitspattingen. Ik denk niet dat we muzikaal op dezelfde golflengte zitten, maar ik hoop dat hij een aangename werkgever is. Eén die zijn werknemers niet betaalt, want dat heeft hij al duidelijk gemaakt. De stads-dj is dus niet zoals de Antwerpse stadsdichter die een dotatie krijgt, al zal ik allicht wel voor ieder project betaald worden, zoals dat nu met Kulturama ook is gebeurd. Ik ben dan ook geen vzw, maar een kleine zelfstandige. Nu, Louis betaalt mij niet, dus kan hij mij ook niet buitengooien (lacht).»

Veto: De stads-dj volgt dus niet het voorbeeld van de stadsdichter, met politieke statements?

Bobby Ewing: «Ik heb daar nooit zo over nagedacht en ik ben ook niet van plan me in politiek te mengen. Een probleem waarover men mij mag consulteren, is de geluidsoverlast in Leuven. Ik vind dat de stad daar soms hard in optreedt. Ik ga niet vragen om alle decibelometers af te schaffen, maar er moet over gepraat kunnen worden.»

Veto: Tijdens je aanstelling heeft de schepen jou een 'sleutel' overhandigd van de Leuvense discotheek. Wat houdt dat juist in?

Bobby Ewing: «Ik denk dat zij protocollair graag iets wilden overhandigen. Die sleutel dient eigenlijk als symbool, alsof ik virtueel de baas van de stadsdiscotheek ben. Dat slaat dan op het archief van de bibliotheek. Volgens mij liggen daar trouwens heel wat platen die niemand kent, dus daar wil ik af en toe wel eens in gaan grasduinen.»

ALBERT II BEZOEKT KENNISCENTRA K.U.LEUVEN

Tegen de grenzen van de technologie aan

Nanotechnologie is een wetenschapstak in volle expansie. De K.U.Leuven kon het zich niet veroorloven die trein te missen en richtte daartoe het nieuwe kenniscentrum INPAC op. Het bezoek van koning Albert II afgelopen woensdag aan deze instelling plaatste dit vooruitstrevend onderzoek in de schijnwerpers.

Van onze redacteur Royalty:
Tom Van Breusegem

Over de rol en toekomst van het koningshuis lopen de meningen sterk uiteen. Maar één ding staat als een paal boven water: waar de koning ook opdaagt, daar volgt in zijn kielzog de voltallige nationale pers. Voor de promotie van een project is dit uiteraard steeds mooi meegenomen.

Vorige week hadden het nieuwe Leuvense centrum voor *Nanoscale physics en chemistry* (INPAC) en het Interuniversiteit centrum voor Micro-elektronica (IMEC) de eer om onze vorst te ontvangen. Meteen een aanleiding om deze nieuwe tak in techniek en technologie in de schijnwerper te plaatsen. Albert II werd op INPAC verwelkomd door Victor Mochalkov, die als hoofd van INPAC in *Veto 10* reeds uitgebreid aan bod kwam. In het gezelschap van erector Oosterlinck, huidige rector Vervenne en een uitgebreide delegatie van de bestuursploeg, kreeg hij in de gebouwen van het departement fysica een uiteenzetting over de nieuwe technologie en de perspectieven die ze zal bieden.

DWERG

Nanotechnologie is in korte tijd uitgegroeid van toekomstmuziek tot een heus modewoord en is onopgemerkt onze leefwereld binnengeslopen. Het is een verzamelaar voor erg uiteenlopende technologieën die in heel verschillende domeinen geworteld zijn. Zowel biologen, chemici, fysici als ingenieurs hebben zich een deeltje van het domein toegeëigend en zullen in de komende jaren steeds vaker in multidisciplinaire teams moeten werken om het potentieel van deze technologie ten volle te benutten. Het voorvoegsel nano heeft Griekse wortels en betekent dwerg. Het gaat om materialen en constructies die zich in de grootteorde van een miljoenste van een millimeter bevinden. Deze structuren en materialen die op die manier gebouwd worden, gedragen zich niet op de manier die door de klassieke fysica beschreven wordt. Ze beschikken over heel bijzondere eigenschappen die men nu langzaam maar zeker in kaart aan het brengen is. Het toepassingsdomein is bijzonder uitgebreid. Het strekt zich uit van zelfassemblerende medicijnen over oppervlaktebehandelingen die de eigenschappen van ramen verbeteren tot het verbeteren van supergeleiderstructuren die dan weer voor een nieuwe generatie zwevende hogesnelheidstreinen in aanmerking komen. De presentatie werd afgerond met een demonstratie die de praktische toepassingen ervan in de verf zette.

INTEL

Daarna verplaatste het koninklijke gevolg zich richting IMEC. Dat centrum zag begin jaren tachtig het leven in de schoot van de universiteiten van Gent en Leuven en groeide in twee decennia uit tot het meest gerenommeerde centrum voor micro-elektronica in West-Europa. Zowat alle toonaangevende bedrijven in deze sector - denk maar aan Intel en Philips - maken van IMEC's onderzoeksfaciliteiten gebruik om nieuwe technologieën te ontwikkelen en die vervolgens in hun eigen labo's te ontwikkelen tot een matuur product. IMEC's domein van expertise situeert zich dus in de elektronica, waar nanotechnologie ook een alsmaar belangrijker rol gaat spelen. De koning toonde zich vanzelfsprekend erg geïnteresseerd en maakte van de gelegenheid gebruik om te verbreederen met de hoge omes van het bedrijf. Het bezoek eindigde met de overhandiging van een *twalf inch* wafer (een schijf monokristalijn silicium waaruit chips geproduceerd worden), een van de paradepaartjes van hun nieuwe pilootproductielijn.

Fotograaf Jelle Goossens

KOTERIJ (2): Vrouwenhand

Studenten die zich zelden buiten de Leuvense ring wagen, vergeten wel eens dat er ook studenten in het frisse groene Heverlee huizen. Het gaat vaak om studenten wetenschappen die opzien tegen een dagelijks retourtje Leuven en voor de geborgenheid van hun campus kiezen in plaats van voor de nabijheid van het Leuvense nachtleven. We hielden er bijgevolg rekening mee dat dit koterij bezoek ons wel eens op een burgie- of winakamer kon brengen.

Tom Van Bresseghem

Niets bleek minder waar. We vielen van de ene verbazing in de andere. Als onze vorige halte meer weg had van een te krap hondenok dan kwam dit meer in de buurt van een balzaal. We ploften even neer in een van de twee poefen die de kamer rijk was en namen de tijd om alle hoekjes van de kamer een eerste blik te gunnen. Dat hier een wetenschapsknul zou verblijven, zou ons sterk verbazen. Daarvoor was de kamer veel te net ingericht. Hier is een vrouwenhand in het spel. De ruime kamer biedt plaats aan een tweeslaper, twee poefen en een groot bureau. Enkel een wastafel ontbreekt aan het tafereel. Wanneer we achter de deur een glimp van een spiegel

opvangen en die aan een nader onderzoek willen onderwerpen, struikelen we zowaar over een paar schoenen. Maar geen gewone: zwart, stevig, sportief model en duidelijk al intensief gebruikt. Iets zegt ons dat het wel eens dansschoenen zouden kunnen zijn. Wel vreemd dat niks anders in de kamer naar die hobby verwijst. Dan maar even de bureau onder de loep nemen. Op één cursus na is hij netjes opgeruimd en zelfs die ene cursus geeft haar geheimen niet snel prijs. Niet onmiddellijk een directe verwijzing naar de studierichting. Filosofie, daar wordt elke eerste bacher mee om de oren geslagen. Maar even bladeren doet vermoeden dat deze cursus verder gaat dan wat de doorsnee student op zijn bord krijgt. Eén van de examenvragen gaat, als we de cursus mogen geloven, stevast over seksualiteit. We volgen onze buik en houden het maar op een psychologie.

De muur boven het bureau hangt vol gedichtjes en wensjes aan een zeker Jolientje. Dat zal de eigenares van de kamer wel zijn. Haar vriendenkring telt heel wat poëtische zielen, zou ze er misschien ook zelf schrijven? Nergens vinden we hier iets dat naar eigen werk ruikt. Ofwel is ze een heel bescheiden dichteres of heeft ze gewoon helemaal geen dichterlijke aspiraties. We laten deze piste voor wat het is en kijken verder rond. Op het bureau bevindt er zich ook een rekje met losse papieren en tijdschriften. We zien zowaar een Veto en vreemd genoeg ook een campuskrant steken. De eerste grondig verfrommeld en binnenste buiten gepluimd, onze tegenhanger onaangeroerd: ze hebben we het graag. Misschien laten we wel een presentje achter voor deze trouwe lezeres.

Op het bureau vinden we ook een vreemde kaarsenhouder. Maar in combinatie met een reeks geuoliën op de vensterbank kan dat niet anders dan een set zijn. Een cadeautje of misschien

(foto's Jelle Goossens)

hulpmiddelje om een vervelende gewoonte te verdoezelen. Daar er nergens een asbak te bespeuren valt houden we het bij de eerste optie. Voor het bed liggen twee door het Midden Oosten geïnspireerde kussentjes. Maar ze zien er net iets te afgeborsteld uit om authentiek te zijn. Geen souvenirs, eerder Blokker-modelletjes dus.

We richten onze aandacht opnieuw op de rest van de kamer. Aan de klink van de kast treffen we een dromenvanger aan. Vreemde plaats, wij zouden die dicht bij ons hoofdeinde plaatsen maar die wordt al volledig ingenomen door een vreemd voorwerp. Het

deed ons in eerste instantie ook aan een dromenvanger denken, maar het blijkt een reuze mobiel te zijn. Het gevaarte dat ruim twee op een meter groot is, hangt vol pluimpjes, in papier uitgeknipte blaadjes en fotootjes. Maar dat maakt onze taak er niet eenvoudiger op. De foto's dateren uit een ver vervlogen kindertijd en het is zelfs niet helemaal duidelijk wie er juist opstaat. Daar er vaak twee meisjes en een jongen en een meisje op poseren, zou het wel eens een cadeau van broer of zus kunnen zijn. Maar daar jongens zelden zulke mate van creativiteit vertonen, schrijven we dit cadeau gemakshalve aan haar zusje toe.

Hier eindigt ons bezoek.

Als de kamer die we vorige week bezochten al haar geheimen heel eenvoudig prijs gaf, dan was deze een zwaardere kluit. Vingers kruisen dat er volgende week een gemakkelijker te doorgronden kot ons pad kruist.

Heb jij ook een originele kamer en ben je niet te preuts om ons die te tonen? Aarzel niet en mail naar tom@veto.be!

De waarheid er niks dan de waarheid

Jolien studeert inderdaad psychologie en zit in haar 1ste bachelor. Ook heeft ze een dansverleden maar is sinds dit jaar gestopt. Een dichteres schuilt er echter niet in haar. De gedichten komen van vrienden als aandenken op kot. De rare mobiel boven haar bed is eveneens gemaakt door haar beste vriendinnen, voor haar 18de verjaardag. Op de foto's staan enkel vrienden, geen broers of zussen. Broers heeft ze trouwens niet, wel twee jongere zussen. En de kussentjes komen wel degelijk uit Turkije, niet uit één of andere keten.

PRESESEXPLOITEN (1): BABYLON

Scooterrevival

Elke week houdt een preses zijn/haar dagboek bij. Deze week is Inge van Babylon aan de beurt.

Zondag: Terug naar Leuven na een weekendje thuis. Om 22u is het beheerraad van fakbar Letteren waarop alle presessen en fakverantwoordelijken aanwezig zijn. Iedereen is meestal blij dat de week begonnen is waardoor de vergaderingen altijd wel gezellig zijn. De vergadering is deze week nogal belangrijk aangezien het volgende week feestweek in onze fak is. We krijgen te horen dat het zaaltje waarin we nu vergaderen pas volgende week in orde kan zijn. De schouw is er door de vloer gezakt waardoor de trap in de kelder en de toog in de fakvloer aan het zakken zijn.

De preses van Mecenat trekt een droevig gezicht, want ze hadden daar donderdag een feestje gepland. Of ze het niet een verdiep hoger op de perma van Babylon kunnen doen zoals Eoos? Neen, want dan moeten ze de trap op en dat gaat nooit lukken. Thomas Vandormael, de logica voorbij. Ten slotte wordt het beste citaat van de afgelopen week verkozen. Beheerder Sam wint met de uitspraak van Babylons fakverantwoordelijke Lenny: "als ik zat ben, kruip ik overal op". Er ontspint zich een hele discussie over wat dat 'alles' juist inhoudt, want volgens Lenny ging het enkel om ladders maar de rest wou daar niet van horen. We gaan dan maar gezamenlijk naar de toog en drinken er eentje

om de week in te zetten.

Maandag: Ik ga naar de les, en wel zes uur lang (waarmee ik meteen met een gerust hart de overige lessen van de week kan missen). De eerste twee uren breng ik door tussen classici die, door het grote aantal germanisten die hun verplicht vak als keuzevak nemen, helemaal van de kaart zijn "les met meer dan 20 man begot!". Het laatste vak van de dag wordt gegeven door de immer populaire professor Brems, waarvan je altijd geweldige uitspraken kan verwachten zoals "je mag vrij kiezen, maar wie eerst kiest heeft eerst gekozen" of "verlangen is een houvast; het is, zoals dat met houvasten gaat, iets om zich aan vast te houden". Wanneer de lessen voorbij zijn, is het na een uurtje tijd voor de presidiumvergadering van Babylon. Als we goed voortdoen, duurt het meestal maar een uurtje, en dat is ook nu het geval. Ik moet af en toe wel eens "ssst Ihsane!" of "Ihsane, wees nu eens stil!" roepen, maar voor de rest vlot het goed. 's Avonds is het onze eerste tapavond van de week, en de fak zit onaangenaam vol, dus ik mag het grootste deel van de avond glazen ophalen en naar de kelder lopen. Hoera!

Dinsdag: Rond de middag word ik wakker en moet me haasten om op tijd te zijn. Vandaag is het POC, en omdat een paar van de vaste leden verhinderd zijn, moeten er andere mensen in hun plaats gaan, waaronder ikzelf. Het is vandaag ook nog eens Valentijn, maar in tegenstelling tot de

vorige POC, die op Sinterklaas viel, krijgen we géén marsepein en géén boekje dat ons vertelt hoe we het feest volgens de normen moeten vieren (wat wij, studenten Nederlandse Mierenneukerij bijzonder erg vinden). Jammer, maar de meeste proffen lijken goedgezind en de Grootste Grapjassen van Taal- en Letterkunde zitten dan nog vlak achter mij waardoor ik geen enkele onderwijsmop moet missen. Wat later staat mij een minder aangename taak te wachten: de ijskast kuisen (of zoals mijn medegermaniste Tinne mij erop wijst: de koelkast poetsen), waar de fruitvliegjes heersen in het Land der Schimmels. Verbazingwekkend wat er allemaal uit citroenen kan groeien.

Woensdag: Vanavond is het de tweede tapavond van Babylon. Enkele overenthousiaste presidiumleden zijn een tijdje geleden begonnen met het oprichten van een Scooterfanclub. Scooter, je kent ze wel, die marginale housegroep. Alsof de fanclub alleen al niet genoeg is, willen ze nu ook een Scootertapavond organiseren, met elk uur een Scooternummer. Elk uur, dat klinkt nog redelijk dus ze krijgen mijn toestemming. Iedereen maakt wel eens een fout, en bij mij is dat niet anders. De avond moet ook een beetje ingekleed worden: het bekendste scooter-nummer is "How Much is the fish?", dus ze willen iets met vissen doen. Het plan wordt opgevat om drie goudvissen te kopen, die ze dan achteraf in de vijver bij een ander presidiumlid kunnen onderbrengen. Wanneer ik 's middag op de perma kom zie ik een bokaal water met daarin drie minuscuul grijze visjes - tropische vissen! De vissen hebben extra zuurstof, een beetje stroming en warm water nodig, waardoor de tappers de hele avond lang in de bokaal staan te roeren,

door een rietje lucht in het water staan te blazen en de vissen warm water geven. Gelukkig is het gratis vat en worden er visvormige zoute koekjes uitgedeeld. De Scooterfanclub werft enkele nieuwe leden door de verkoop van lidkaarten en zijn in hun nopjes. De vissen zien er minder gelukkig uit. Ik ben blij dat ik niet voor alles verantwoordelijk ben.

Donderdag: Scooter houdt een concertje in mijn hoofd. Ik ben vandaag tot niet al te veel in staat, maar heb gelukkig geen verplichtingen die niet uitgesteld kunnen worden. Ik hoor dat de vissen de nacht niet hebben overleefd: tropische vissen en spuitwater blijken niet zo goed samen te gaan. Het is voor de beestjes waarschijnlijk beter zo, nu kan fakbeheerder en voormalig Eoospreses Pieter Rymen ze tenminste niet meer in zijn mond steken (hoewel er zuurstof, stroming en warmte aanwezig waren, lijkt rondzwemmen in het speeksel van Rymen mij niet bepaald aangenaam). Ik kruip maar terug in mijn bed, het is goed geweest voor deze week.

Inge Van de Plas

Chinees in het onderwijs

Voorstel voor Chinees in onderwijs krijgt vaste grond

Als je tijdens je middelbare studies wel eens de lessen Frans, Engels of Duits vervloekte, dan was je eigenlijk nog niet zo slecht af. Senator Alain Destexhe (MR) loopt immers rond met het idee om Chinees als taal aan te bieden in het secundair onderwijs.

China is de laatste jaren uitgegroeid van ontwikkelingsland tot een heuse economische mastodont, met een economie die onlangs zelfs de Franse en de Britse inhaalde. Veel Vlaamse bedrijven onderhouden uitstekende contacten met Chinese bedrijven en hebben nood aan mensen die hun contacten verzorgen met die bedrijven. Het gaat immers om een gigantische markt die geworteld is in een erg van de onze verschillende traditie. Marketingprincipes en beleidsstrategieën die hier vanzelfsprekend lijken, kunnen niet zonder meer naar de Oosterse markt getransponeerd worden. Studenten sinologie met een interesse in economie vullen dan ook een gat in de markt.

Chinees is bovendien niet de meest verspreide doch wel een van de meest gesproken talen. Taalkundige Joop Van der Horst liet zich vorig jaar in een interview nog ontvallen: "Engels is nog steeds dé

wereldtaal bij uitstek, maar de rol van het Frans is stilaan uitgespeeld. Op wereldvlak wordt het belang van het Chinees almaar groter, in die mate dat zelfs de toekomst van het Engels als 'lingua franca' op lange termijn niet verzekerd is." Ondertussen wordt Europa overspoeld door Chinese studenten en trekken almaar meer studenten de kaart van een Chinese studie.

NIET VERNIEUWEND

Het idee van Chinese taallessen is helemaal niet zo nieuw. In Frankrijk loopt al langer een pilootproject. Daar krijgen op dit ogenblik een driehonderdtal lagere schoolkinderen en een zeventuizendtal middelbare scholieren de Chinese taal voorgeschoteld. Ook Groot-Brittannië, dat al veel langer goede banden onderhoudt met het land, heeft er ervaring mee. Ook de Verenigde Staten konden niet achterop blijven en ondanks de besparingen in tal van andere domeinen maakten ze ook over de grote plas 1,3 miljoen dollar vrij. De scholen sprongen onmiddellijk op de trein en ondertussen bestaat er al een waslijst van meer dan 2.400 scholen die op de middelen een beroep willen doen.

De taal die men zou aanleren is eigenlijk

het Mandarijn, een taal die door het gros van de Chinese bevolking wordt gesproken. Naast het Mandarijn bestaat er ook het Kantonees. Een taal die er wel gelijkenissen mee vertoont, maar slechts in bepaalde streken en door veel over de wereld uitgezwermde Chinezen gesproken wordt.

NI HAO?

Mandarijn is voor Europeanen veel moeilijker dan pakweg Spaans. Het maakt gebruik van een verschil in toonhoogte en ritme, een principe waarmee we hier weinig bekend mee zijn. Eenzelfde woord kan op vier verschillende toonhoogten worden uitgesproken en heeft dan ook vier verschillende betekenissen. Het schrift op zijn beurt bestaat uit enkele duizenden karakters en is gebaseerd op pictogrammen. Maar het is niet nodig om al die tekens te kennen. Men gaat ervan uit dat als je er zo'n vierduizend kent, je je wel uit de slag kan trekken. Het is zelfs zo dat de Chinese bevolking zelf niet al die tekens kan ontcijferen. Een doorsnee hoogopgeleide Chinees kent er een zeventuizendtal. De dialecten in het Chinees verschillen zoveel van elkaar dat de spreker van het ene dialect die van het andere niet kan verstaan. Het

schrift is echter wel hetzelfde en het kan dus gebeuren dat je Chinezen tijdens het praten tekens in de lucht ziet schrijven om zich verstaanbaar te maken.

Het spreekt voor zich dat het nog even zal duren vooraleer we op reis ons beste Chinees boven halen of een *paper* in het Chinees schrijven. Maar alles wijst er op dat het Engels aan belang zal inboeten. De groeiende interesse van studenten voor een studie sinologie, speelt de rol van barometer. Aan de K.U.Leuven steeg het aantal studenten sinologie van 97 in 2004-2005 tot 165 in 2005-2006. De interesse reflecteert zich niet enkel in het aantal studenten die dat in voltijds onderwijs volgen. Ook een stijging van de inschrijvingen in avondonderwijs leidt tot identieke conclusies.

"Engels op de wip als lingua franca?"

VLAMINGEN LEREN CHINEES IN LEUVEN

Zonder cultuur kan je een taal niet leren

Naast de talloze Chinezen die hier in Leuven komen studeren, zijn er natuurlijk ook heel wat Vlamingen die Chinees studeren. De boom van China als economische macht weerspiegelde zich dit jaar in het aantal inschrijvingen van de opleiding Sinologie. Worden ze aangetrokken door de werkzekerheid of blijft het toch vooral bij interesse?

Dennis Vanuytsel zit in eerste bachelor Sinologie.

Veto: Bevalt de opleiding je tot nu toe?

Dennis Vanuytsel: «Het is moeilijker dan ik had gedacht. Het leren van de karakters en ook de accenten bij het spreken zijn zeker niet te onderschatten.»

Veto: Kan je al een babbeltje slaan met een Chinees?

Dennis: «Een beetje, maar alleen met de woorden die we al hebben geleerd. We kunnen vragen hoe het gaat, maar wanneer de gesprekspartner wat begint uit te wijden, zitten we met een probleem. Maar we kunnen wel oefenen: er worden *language parties* georganiseerd. Dat zijn feestjes met studenten sinologie en Chinezen die hier Engels studeren. Het is een goede conversatieoefening, maar op een gegeven moment stopt het. Dan verstaan we het niet meer en moet er terug overgeschakeld worden naar het Engels, maar je leert er wel veel van bij.»

Veto: Waarom ben je eigenlijk Sinologie gaan studeren? Heeft dat te maken met de boom in China?

Dennis: «Nee, helemaal niet. Het was me echt om de taal te doen. Ik wou een vreemde taal gaan studeren, maar liefst iets van buiten Europa. Er zijn immers al heel erg veel mensen die Frans, Engels of Italiaans studeren.»

Veto: Voor jou is het dus eigenlijk wel jammer dat er dit jaar nog zoveel andere mensen besloten

hebben om Sinologie te gaan studeren?

Dennis: «Ja, eigenlijk wel (lacht). Het is ook wel jammer, want als je met minder bent, hebben de docenten meer tijd voor je.»

Veto: Kan je met de K.U.Leuven naar China?

Dennis: «Ja, dat kan. Er is een Erasmusprogramma waarmee je als sinoloog naar China kan. Na twee jaar kan je een half jaar gaan, na drie jaar zelfs een heel jaar. Het probleem is dat er nu zoveel inschrijvingen zijn, dat we nog niet weten of het wel zal doorgaan voor ons. Er is namelijk maar een beperkt aantal beurzen. Vroeger was dat niet zo'n probleem, dan vielen er maar een paar af, maar nu. Het wordt afwachten.»

IJSBERGPRINCIPE

Naast de voltijdse opleiding Sinologie, bestaat natuurlijk ook de mogelijkheid Chinees te studeren in avondopleiding. Dirk Derhaeg is docent Chinees en geeft les aan studenten Sinologie en mensen die Chinees als avondopleiding studeren aan het Centrum voor Levende Talen (CLT).

Veto: Welke mensen komen naar de avondschool?

Dirk Derhaeg: «Er komen grosso modo twee

groepen mensen naar de avondschoon. De ene groep komt voor zijn plezier, de andere meer vanuit een economische motivatie. Degenen die puur voor hun plezier komen, zijn veruit de beste studenten en die blijven het langste komen. Degenen die economische redenen hebben, houden het meestal niet lang genoeg vol. Dan is Chinees blijkbaar toch te moeilijk om het lang genoeg te blijven doen om er plezier van te hebben. Je moet toch al acht jaar bezig zijn voor je eigenlijk goed met de taal overweg kan. En na acht jaar kan je dan 'sociaal Chinees', dus kan je met iedereen praten, maar je kan bijvoorbeeld nog niet specifiek over je werk praten. De doelstelling ligt ook anders: na vier jaar moeten de studenten zich op straat kunnen behelpen, inkopen kunnen doen, een hotel weten te boeken en dergelijke. De jaren daarna wordt er wat dieper gegaan en wordt er bijvoorbeeld geleerd om te discussiëren.»

«Je moet er dus al acht jaar mee bezig zijn voor je er economisch voordeel uit kan halen. Nu, als je zaken doet met China, dan heb je plezier van elk woord dat je kent, gewoon omdat er in China zo verschrikkelijk weinig Engels gesproken wordt. Ze zorgen wel voor Engelse tolken, maar als je echt markten wil bereiken, dan moet je het toch anders aanpakken. Als er één taal interessant is, dan is het wel het Chinees. Het is een totaal andere aanpak van denken.»

Veto: Gaat het in de lessen echt louter over de taal of wordt er ook cultuur bij betrokken?

Dirk: «Je kan geen taal leren zonder de onderliggende cultuur. Dat is wat ik het ijsbergprincipe noem: met taal zie je slechts het topje, maar daaronder zit nog 90 procent cultuur. Elk woord is ingebed in cultuur. Je

kan bijvoorbeeld wel de woorden 'dank u' kennen, maar er zijn situaties waarin 'dank u' helemaal niet gebruikt wordt. Cultuur is even nuttig en noodzakelijk als grammatica en woordenschat. Ook de logica is bijvoorbeeld anders. Als ik aan jou vraag: 'je komt morgen niet?' dan antwoord jij 'nee'. Een Chinees zal dan 'ja' antwoorden.»

«Ieder woord op zich is ook ingebed in een web van connotaties en associaties. Wanneer jij aan het woord 'huis' denkt, dan denk je aan een huisje, met een deurtje, een paar raampjes en achteraan een tuin. Een Chinees zal waarschijnlijk een flatgebouw

"Come to my house to play"

tekenen, met een pijl naar de verdieping waar hij woont. Is het woord 'huis' dan hetzelfde? Als je het in beide gevallen gaat gebruiken is het verkeerd. En op dezelfde manier is er nog een hoop woorden die helemaal geen Westerse vertaling heeft. Zonder cultuur kan je een taal niet leren. Dat zie je ook bij Chinezen die Engels spreken. Ze spreken Engels, maar eigenlijk spreken ze Chinees. En als je dat niet weet kan dat heel vreemd overkomen. Een Chinees zal bijvoorbeeld zeggen: 'Come to my house to play'. Dat klinkt elke Westering vreemd in de oren, terwijl hij gewoon vraagt of je eens langs wil komen voor een babbeltje. Het is grammaticaal juist, maar de onderliggende cultuur is helemaal anders.»

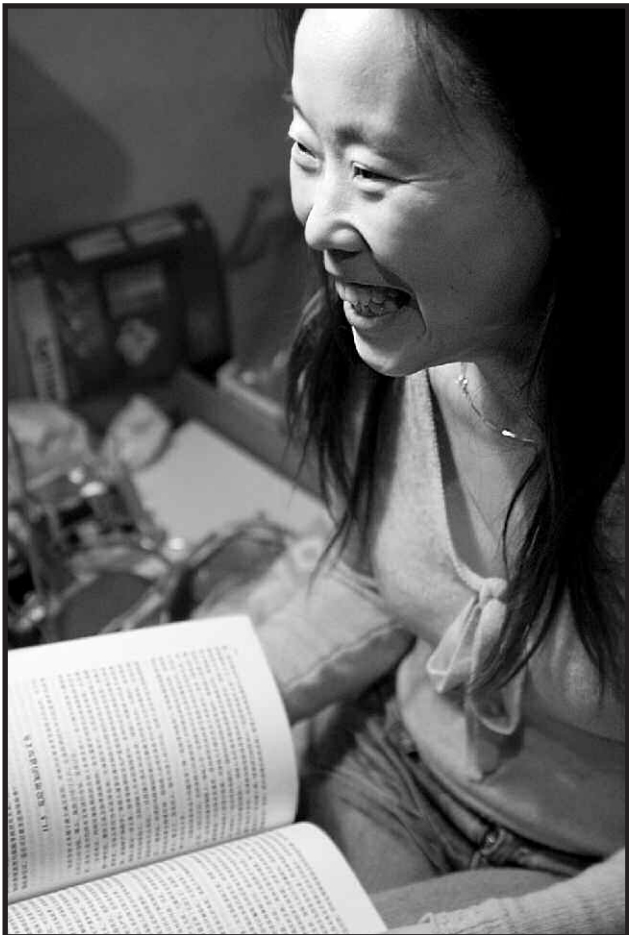
Freddy

door Sh3L14C

!!! Freddy Volume 3 nu te koop in Het Besloten Land en Gobelfijn !!!

www.shellac.be

(foto Jelle Goossens)

Li deelt een huisje met drie Belgische studenten

Li is een Chinese studente uit Peking die er al een academiejaar in Leuven heeft opzitten. Vorig jaar werd ze Master in de rechten aan de K.U.Leuven. Ze besloot hier nog een jaar te blijven om haar doctoraat te beginnen, dat ze de volgende jaren wil verder zetten in China.

Veto: Waarom koos je voor België?

Li: «Ik studeer rechten met een specifieke focus op de Europese Unie. In Leuven, vlakbij Brussel, zit ik in het hart van de Europese Unie. Bovendien is het programma dat ik

volg in het Engels en dat is zeer belangrijk, want de taal kon voor mij een probleem zijn in Europa. Het schoolsysteem verschilt hier van dat in mijn thuisland. In China is er geen blok. We hebben geen tweede zit en als je gebuisd bent, moet je de colleges opnieuw volgen. We kennen ook amper mondelinge examens of open boek.»

PINGPONG

Veto: Hoe bevalt het Leuvense leven je?

Li: «Aan de ene kant is het interessant, want ik ben terechtgekomen in een nieuwe cultuur. Bovendien zijn er veel studenten uit Europa en andere continenten, elk met hun eigen culturele achtergrond. Ook met de professoren schiet ik goed op. Ik heb veel respect voor hun wijsheid. Aan de andere kant is er ook de cultuurschok door onze verschillende gewoontes. Maar als men naar het buitenland gaat, is dat te verwachten.»

Veto: Maak je van de gelegenheid gebruik om wat van Europa te zien?

Li: «Ik ben in Frankrijk, Nederland en Luxemburg geweest. Toch kom ik niet zo vaak buiten Leuven door mijn drukke schema. Een student moet zich aan zijn hoofdbezigheid houden en dat is studeren, studeren en studeren.»

Veto: Is er dan nog tijd om Leuven te verkennen?

Li: «Ik ken de CSAL, maar ga niet naar de activiteiten. Daar is mijn schema veel te strak voor. Als ik uitga, is dat met de mensen van mijn programma aan de universiteit. In dat gezelschap zit ik dan niet alleen met Chinese vrienden, maar ook met Belgen en andere uitwisselingsstudenten. Met hen ga ik ook regelmatig badmintonnen, tennissen of pingpongen.»

Li: «Vorig jaar leefde ik buiten de ring met vier Belgische studenten. Dit jaar woon ik in een huisje met drie Belgen. Ik heb nooit opzettelijk willen samenhooken met andere Chinese studenten. Ik kijk enkel naar het gebouw en dan zie ik wel met wie ik het dak deel. Bovendien vind ik het leuk om met Belgen samen te leven, omdat ik dan meer over de

cultuur leer, het eten en hun ideeën. Dit jaar hebben we al veel samen gekookt, gediscussieerd of bekijken we samen een film. We wisselen onze cultuur uit en dat is een surplus op mijn studies.»

Veto: Houd je je aan de Chinese babi pangang of proef je ook van het Vlaamse stoofvlees met frieten in de Alma?

Li: «Ik ga soms naar de Alma, omdat de prijzen er correct zijn. Maar op kot leer ik langzaam de Belgische kneepjes in de keuken kennen. Toch kook ik meestal op z'n Chinees. Het is niet vanzelfsprekend om de ingrediënten bijeen te zoeken. In Brussel en Antwerpen zijn er een paar Chinese supermarkten en ook in Leuven zijn er wel wat winkels waar ik varkenspootjes vind.»

Veto: Kon je al fietsen voor je hier aankwam?

Li: «Beijing is the kingdom of bicycles. Chinese studenten uit andere delen van het land zijn er minder mee vertrouwd. Helaas werd mijn fiets gestolen. Ik heb gehoord dat dat hier wel vaker voorkomt. Ik ben naar het politiebureau geweest, maar ik verwacht niet dat ik die fiets nog terugzie.»

Veto: Heb je Nederlands geleerd?

Li: «Toen ik hier toekwam had ik al zo'n strikt schema dat ik geen tijd meer had om nog een intensieve taalcursus te volgen. Ik probeer tijdens mijn verblijf een paar woordjes op te pikken, maar ik ben blij dat ik me bijna overal kan redden in het Engels.»

SMURFEN

«Ik zal proberen om de Belgische cultuur mee te nemen als ik terugkeer naar China. Wat Chinezen van België kennen, beperkt zich tot Tin-Tin en De Smurfen. Ik kende het bier niet echt voor ik hier aankwam, maar ik heb intussen *adida. atwa. stella?*»

Veto: Stella Artois?

Li: «Ja! Ik heb dat leren kennen door de spectaculaire aandelen van dat bedrijf op de beurs. Maar ik wil dat mijn vrienden thuis ook het product zelf leren kennen.»

Actief met Chinezen

CSAL staat voor de *Chinese Students & Scholars Association of Leuven* en is een groepering van Chinese studenten in Leuven. Op het net is amper een verwijzing naar de organisatie terug te vinden. Na een vruchteloze mailcorrespondentie vol Chinese tekens krijgen we via Pangaea een telefoonnummer te pakken waarop Feng Hou te bereiken is. Enthousiast legt hij uit dat CSAL een tak van de Chinese ambassade is voor Chinese studenten in Leuven. Het is dus geen organisatie op zich en daarom heeft het ook geen aparte website. Er is wel een forum waar de Chinese studenten elkaar kunnen vinden om samen een cursus te volgen of te gaan sporten. Een leider of presidium is er niet; CSAL is een losse groep afhankelijk van de ambassade waarin studenten van alle nationaliteiten welkom zijn. Niet-studenten zijn vreemde eenden in de bijt.

CHINEES NIEUWJAAR

Net als de Chinese studentengroepen in Brussel en Antwerpen helpt en ondersteunt CSAL voornamelijk de initiatieven van de Chinese ambassade. Men organiseert wedstrijden van voetbal, pingpong of basketbal en aan de Chinese feestdagen wordt extra aandacht besteed. Zo organiseerde CSAL begin februari het *Spring festival* voor het Chinees nieuwjaar in GroepT. Op het einde van februari organiseert CSAL samen met GroepT een uitstap naar het carnaval in Keulen. Doordat de Chinese studenten aan GroepT voor een hele tijd in België blijven, gaan deze *anciens* steeds beter de opvang van nieuwe Chinezen organiseren. Chinese studenten die in Leuven komen studeren worden in de luchthaven opgewacht door het CSAL. In de zomermaanden leren de groentjes de nieuwe cultuur en gewoonten kennen en worden ze klaargestoomd om de hoge verwachtingen van hun Belgisch avontuur in te lossen.

GroepT bouwt netwerk uit

GroepT telt iets meer dan honderd Chinese studenten. Ze komen voornamelijk uit de partneruniversiteiten in China waarmee GroepT een Vlaams-Chinees netwerk heeft uitgebouwd. Ze volgen het eerste jaar in China en vanaf het tweede jaar komen ze naar België. De bedoeling is dat ze de rit uitdoen, dus dat ze dan nog minstens drie jaar blijven om dan nog hun masterdiploma te halen. Luc Geurts, decaan van de Engineering School van GroepT licht deze samenwerking verder toe.

Veto: Waarom koos GroepT voor deze Chinese uitwisselingspartners?

Luc Geurts: «We willen Vlaamse studenten de kans geven om die studenten te leren kennen. De wereld is één markt aan het worden. Steeds meer Vlaamse bedrijven doen zaken met China. Er zijn Vlaamse bedrijven die ons expliciet vragen om namen door te geven van een paar goede Chinese studenten. Het is volgens ons dus belangrijk dat de Vlaamse studenten de Chinezen leren kennen via gezamenlijke werkcolleges. Er worden ook gemengde teambuildingssessies georganiseerd.»

EENKINDPOLITIEK

Geurts: «Het is niet altijd gemakkelijk om tot een vlekkeloze samenwerking te komen. Ze hebben een andere culturele achtergrond en totaal andere verwachtingspatronen. Als een Chinees naar een labo komt, wacht die tot hem verteld wordt wat hij moet doen. *The teacher knows everything*. Vlamingen zullen daarentegen aan de knoppen beginnen draaien en meteen dingen uitproberen. Het is zoeken naar een gemeenschappelijke werkwijze, maar dat is juist het boeiend.»

Veto: Hoeveel moet de Chinese student neertellen om hier te studeren?

Geurts: «De niet-EU studenten moeten de volle pot betalen, zijnde 5500 euro per academiejaar. Chinezen van de partneruniversiteiten geven we een korting van vijftig

procent, exclusief 500 euro inschrijvingsgeld en de kosten aan een kot of eten. Er zijn in China steeds meer rijke mensen. Bovendien kunnen de ouders door de éénkindpolitiek alles investeren in hun enige kind. Dat wil ook zeggen dat de druk om te slagen enorm is. Die druk neemt nog toe bij studenten uit arme streken, zoals in West-China. Vaak betaalt heel het dorp mee aan de studies en die jongens

moeten hier nog op droog brood leven. Een bisjaar voor een Vlaming is een kleine opdoffer, maar het is een kaakslag voor de Chinese student. Bovendien is het gezichtsverlies voor een Chinees dramatisch. Sinds vorig academiejaar hebben we de *Hong Zhi-scholarship* ingevoerd in samenwerking met de Chinese overheid. Deze is speciaal voor Chinezen die uit achtergestelde gebieden komen en werd dit jaar gegeven aan twee studenten.»

Veto: Beperkt de coöperatie zich louter tot de studies?

Geurts: «Nee, we hebben een *international office* dat de buitenlandse studenten opvangt. Als de Chinese studenten hier aankomen, hebben wij al voor een kot gezorgd voor hen in de Tiensestraat. Dat is enkel het eerste jaar. Toch zien we dat de meesten uit eigen beweging in het tweede jaar zelfstandig een kot gaan zoeken. Verder legt onze ombudsdienst hen uit hoe het onderwijs in elkaar zit en hoe de examens verlopen.»

Bij het buitengaan vertelt Geurts nog dat Chinezen lieve studenten zijn met een groot gevoel voor humor. Wanneer de Chinese studentengemeenschap vorig jaar beschuldigd werd van spionage maakten ze daar zelf grapjes over. Relativeren is een schone deugd, maar die lijkt vaak niet opgewassen tegen de hoge verwachtingen in die de Chinese studenten worden opgelegd.

Colofon:

Marieke Poissonier, Nele Van Doninck, Tom Van Brousegem

ERASMUSDAGBOEK: PIETER IN PRAAG (4)

Afval

Tsjechen sorteren niet — of toch amper. Hoe onvoorstelbaar voor ons is een vuilnisbak, die volledig gevuld is met zowel glas en metaal, als karton en plastic? Een bekwame burger hoort toch braaf te sorteren, om zoveel mogelijk in de 'stofkringloop' te laten circuleren en zoveel mogelijk 'rest' weg te werken?

Pieter Vermeulen

De Tsjechische schrijver Ivan Klima heeft een opstel met de titel 'A brief meditation on garbage' in 1991 geschreven, waarin hij afval vooral bekijkt als een probleem van onze tijd. Je hoort me niet zeggen dat afval voorheen nooit een probleem is geweest. Alleen is het nog nooit in deze mate buiten proportie gegroeid. In een 'postmoderne consumptie-maatschappij' is onze hang naar het steeds

nieuwe (iets wat bij uitstek modern is) in die mate ontspoord, dat elk gebruiksvoorwerp op het moment van genieting al tot potentieel afval verwordt. In onze McWorld stellen we zelf het menu van ons leven samen en krijgen al honger bij (en door) het verslinden. Het materiële afval is enigszins bijzaak voor een allesoverheersende lust. Mag het iets minder zijn? Verwikkeld in een mimetische crisis (een crisis van de moderniteit zelf) worden we voortgestuwd door een grondeloos verlangen, dat rust tracht te vinden in een oneindigheid van zinloze dingen. En zoals Klima stelt: kwantiteit vervangt kwaliteit. Een 'cultuur' die zo begaan is met schoonheid, heeft tegelijk een zekere smetvrees - 'schoonheid' betekent immers ook 'reinheid', 'properheid', 'zuiverheid'. Daarom zal zij (haast automatisch) alles marginaliseren wat sterk te maken heeft met het afvallige en walgelijke, met ouderdom, dood en verderf. Zij zal de wereld van haar schaduw trachten te ontdoen. Dat

dit project bij voorbaat moet falen, lijkt me niet geheel onbegrijpelijk. "Rubbish is like death. What else is there that is so indestructible?"

De overgang naar een kapitalistisch welvaartsmodel is precies wat de Tsjechische Republiek zou moeten doormaken sinds de Val van de Muur in 1989. Praag heeft die ontwikkeling ongetwijfeld al voor een groot deel voltrokken. De prijzen gaan er momenteel sterk de hoogte in (ook al is het nu nog steeds erg betaalbaar naar onze normen) en de algemene welvaart stijgt. Vele toeristen vergeten echter dat Praag niet gelijk is aan Tsjechië — nog steeds een land van heel wat armoede, corruptie en prostitutie. En vele Tsjechen laten hun labiele identiteit overspoelen in de transitie naar een nieuw systeem en weten geen weg met een hyperindividuele keuze- en koopvrijheid. In dat geval zijn ze, naar mijn mening, al goed op weg.

Eventueel moeten we nog wat verder zoeken en opmerken dat onze maatschappij

gekenmerkt is door informatie en communicatie. En dat alle informatie op het moment van creatie potentieel afval wordt. Indien we willen, kunnen we zelfs bekennen dat onze intelligentie meer te maken heeft met een heuristiek — een kunst van het vinden. Want informatie overspoelt ons als een onmetelijk, onoverzichtelijk en monsterachtig geheel waarop we niet langer vat hebben. Rijst hier overigens niet onvermijdelijk de vraag naar het statuut van het zogenaamde 'academisch discours'? Nogmaals Klima:

"The flood of material garbage is something we should not take lightly. It clutters the countryside and can poison the water and the air. But intellectual garbage is more dangerous for it poisons the mind. And people with poisoned minds are capable of acts whose consequences may be irreversible".

AUTEUR ERIK VLAMINCK OP SAINT AMOUR

"Haat-liefdeverhouding met schrijven"

Afgelopen week streek Saint Amour neer en dat gebeurde dit jaar niet enkel in Vlaanderen, maar ook in Nederland en Parijs. Voor de tournee in Vlaanderen lezen enkel Nederlandstalige auteurs voor uit eigen werk. Eén van die auteurs is Erik Vlaminc.

Jozefien Van Beek

Vlaminc publiceert boeken sinds 1975, maar schrijft al zijn hele leven. Naast romans schreef hij verschillende theaterstukken en ging de uitdaging aan om elk stuk één keer zelf te regisseren. Vorig jaar legde hij de laatste hand aan zijn zesdelige romancyclus die tegelijk een familiechroniek is. Op *Saint Amour* las hij voor uit *Wolven huilen*.

Veto: U bent docent aan de SchrijversAcademie.

Een docent literatuur

moet volgens u niet alleen zelf goed kunnen schrijven, maar ook een 'visie' op literatuur hebben. Wat is uw visie?

Erik Vlaminc: «Ik vind dat literatuur niet vrijblijvend mag zijn. Voor mij spreek je over literatuur wanneer een auteur een veelheid van ideeën en emoties op een zodanige manier in woorden heeft verpakt dat een lezer er opnieuw een veelheid aan ideeën en emoties uithaalt. Daarmee zet ik literatuur af tegen lectuur. Wanneer een schrijver heel sterk op één emotie gaat spelen, is het lectuur. In thrillers ligt de klemtoon bijvoorbeeld op spanning zodat de lezer er maar één emotie uithaalt. *Dood van een soldaat* van Johanna Spaey vind ik wel literatuur. Ik vind het dan ook stom dat ze het een thriller noemen, want daardoor verarm je het. Bij jeugdboeken is het nog veel erger. Sommige boeken van Anne Provoost vind ik bijvoorbeeld prachtig, maar omdat daar het etiket jeugdboek op plakt, gaan heel veel volwassenen die boeken niet beschouwen als literatuur. Dat vakjesgedoe is heel erg.»

(foto Roman Verraest)

PSYCHIATRIE

Veto: In 1975 bent u beginnen werken als verpleger op de psychiatrische afdeling in Mortsel, maar u hebt een lerarenopleiding gevolgd. Moest u geen opleiding voor verpleger gevolgd hebben om in de psychiatrie te werken?

Vlaminc: «Nee. De term verpleger heb ik ook nooit zelf gebruikt. Je kan je trouwens niet voorstellen hoe het er in die psychiatrische afdeling aan toe ging. Dat waren de middeleeuwen. Toen ik *Het schismatieke schrijven* aan het schrijven was, wat zich voor een stuk in dat milieu afspeelt, heb ik vaak op de rem moeten staan omdat ik dacht: ik kan dat zo niet beschrijven, want de mensen gaan denken dat ik lieg. Het was veel erger dan in mijn roman. Feit dat iemand zoals ik — 21 jaar en geen enkele opleiding — daar zomaar kon beginnen werken.»

Veto: U bent er begonnen met het idee om inspiratie op te doen.

Vlaminc: «Het was meer dan inspiratie opdoen. Het had deels te maken met de tijds-

geest van toen. Wij gingen heel de wereld veranderen. De psychiatrie zat vol wantoestanden en één van de uitdagingen was om daar verandering in te brengen. Ik dacht dat ik dat zou kunnen doen door erover te schrijven, maar de wereld is niet zo veranderbaar als we dachten.»

BIJNA NOBELPRIJS

U bent ook tussen daklozen gaan leven in Dublin. Was dat met hetzelfde doel?

Vlaminc: «Dat heeft nog met iets anders te maken. Mijn uitgever had mij gevraagd om een cadeauboekje te maken bij *Het andere boek (Tomate crevettes, red.)*. Hij is met de jaren een goede vriend geworden en ik vertel hem vaak over mijn ervaringen in de thuislozensector in Vlaanderen. Hij zei dat ik daar eens over moest schrijven. Voor al wat ik schrijf, doe ik heel veel research, puur historische of feitelijke research, maar ook wat ik emotionele research noem. Ik wil een beetje voelen en meemaken wat mijn personages voelen en

meemaken. Myriam, mijn vrouw, zegt altijd dat ze niet kan verstaan hoe een mens met zo weinig fantasie als ik toch boeken kan schrijven. Daar is iets van aan. Voor *Tomate crevettes* wou ik even tussen daklozen leven, maar in Vlaanderen kon ik dat niet omdat ik er zolang gewerkt had. Daarom ben ik naar Dublin gegaan. Bovendien wist ik dat er bij de daklozen in Dublin geen drugs-scene is. Er zijn alleen drinkers en die zijn minder agressief. Ik heb altijd die emotionele research nodig, anders lukt het me niet en vind ik het ook niet meer *plezant*. Ik vind schrijven verschrikkelijk. Ik begin pas te schrijven aan een boek wanneer ik weet waar ik naartoe wil. Ik zit te schrijven en raak vast, dan gaat het niet meer. Ik heb voortdurend de neiging om te vluchten, om iets anders te gaan doen. Ik moet me er dan echt toe verplichten om voort te schrijven. Wanneer ik een dag geschreven heb en het 's avonds herlees, denk ik "ja, goed, bijna de Nobelprijs," maar wanneer ik het de volgende dag lees, begrijp ik niet dat ik het de dag ervoor goed kon vinden. Ik wil schrijven en ik kan het niet laten, maar toch zie ik er tegenop. Een haat-liefdeverhouding met schrijven dus. Ik ben ook niet graag een publiek figuur. Ik heb even getwijfeld of ik wel zou meedoen met *Saint Amour* omdat ik niet graag in de schijnwerpers sta. Na enig twijfelen heb ik dan toegezegd omdat ik mij in het programma kan vinden en omdat schrijvers en literatuur de bovenhand blijven halen. Wat heel prettig is aan *Saint Amour* is dat we eerst samen repetities hebben en dat we dan tien dagen echt toeren met een bus. Dat is leuk, zeker met zo'n bende *maffen* in een bus, dat kan toch niet anders dan *plezant* zijn (*lacht*).»

HUGO MATTHYSEN OVER GELOVEN IN PLAKSNORREN EN DE VERVELING VAN HET GELUK

Enkel voor wie een woord van vier lettergrepen kan lezen

Een gesprek over de liefde voor taal lijkt mooi aan te sluiten bij een literaire avond als *Saint Amour*. Maar Hugo Matthysen is niet dol op interviews. "Ik doe dat niet zo vaak. Nu is het eigenlijk vooral om de mensen van *Saint Amour* een plezier te doen." Hugo Matthysen doet mensen graag een plezier: als het nodig is, liegt hij zelfs tijdens een interview om de journalist te helpen. We weten niet of we 'geholpen' zijn bij dit interview, maar als dat zo is, bedanken we Hugo Matthysen daar graag voor.

Robin Broos & Gijs Van Gassen

Veto: Wanneer u over liefde schrijft, valt het op dat het meer gaat over de poëzie van een huwelijk of een relatie, dan over de hartstocht, de verliefdheid en de liefde zelf.

Matthysen: «Dat heeft alles te maken met het klassieke gegeven dat geluk oninteressant is. Pas wanneer er spanningen zijn, wanneer het scheefloopt, wanneer men minimaal tegen elkaar begint te zeuren, wordt het interessant. In de eerste plaats in de literatuur, maar dat is wel algemeen zo. Over geluk valt niets te zeggen. Ik zeg niet dat het onaangenaam is, maar het is volkomen oninteressant.»

«Het beroemde boek *Anna Karenina* begint met de opmerking dat er over gelukkige gezinnen niets valt te vertellen. Dat boek is dan achthonderd bladzijden dik, maar het klopt natuurlijk wel.»

Veto: Moet een programma als *Saint Amour* dan gaan over stukgelopen relaties?

Matthysen: «Zeker niet. Het gaat ook over verlangen. Maar niet over een toestand van volmaakte harmonie. Dat is saai voor iedereen, behalve misschien wie het meemaakt.»

RELIGIE

Veto: U heeft al zowat alles gedaan: u schrijft columns en liedjes en u verschijnt op radio en televisie. Wanneer mogen we een echt boek verwachten?

Matthysen: «Ik heb begin jaren '90 al wel een aantal bundels van columns uitgegeven. Dat zal waarschijnlijk dit jaar weer gebeuren. Maar afgezien van de vraag of ik de discipline zou hebben, heb ik geen tijd om romans te schrijven, omdat ik met zoveel verschillende dingen bezig ben. Ik ben al heel mijn leven nooit langer dan twee of drie weken met hetzelfde bezig geweest. Dus zelfs al zou ik de tijd hebben, zou ik met angstige spanning naar mezelf staan kijken of het zou lukken (lacht).»

"Je moet flagrant kunnen liegen"

Veto: Al van sinds wij kleuter waren, zijn wij - al dan niet bewust - geconfronteerd geweest met werk van Hugo Matthysen, met Dag Sinterklaas, De Droomfabriek en Het Leugenpaleis. Op een subtiele wijze was u steeds aanwezig in de achtergrond en heeft u onze generatie flink beïnvloed.

Matthysen: «Ja, maar misschien moet ik mij daar ook voor excuseren (lacht). Ik denk dat beïnvloeding een groot woord is. Je zou letterlijk hetzelfde kunnen zeggen tegen Gert Verhulst.»

Veto: Toen wij in de tweede kleuterklas zaten heette het paard van de Sint nog 'Schimmel'. Een jaar later was het 'Slechtweervandaag' en dat is het nog steeds. Onder zulke voorbeelden kan u toch moeilijk bescheiden blijven?

Matthysen: «Dat is nu wel iets waar ik tamelijk trots op ben, maar dat heeft ook veel te maken met Jan Decler. Het is ook een speciaal geval, omdat het bijna hoort tot de religie. Diegenen voor wie dat gemaakt wordt, moeten daar echt in geloven. Dat is de uitdaging. Ik herinner me nog dat mijn dochtertje thuis kwam van de kleuterschool en me

"Ik wil mij excuseren voor mijn invloed"

(foto Jelle Goossens)

vroeg: "Papa, weet jij hoe het paard van Sinterklaas heet?" waarop zij na mijn negatief antwoord 'Slechtweervandaag' zei (lacht). Dat heeft wel iets natuurlijk.»

«Het jaar voor we aan de serie begonnen had ik een echt slechte show van de intrede van de Sint gezien, met Margriet Hermans en een rotsinterklaas. De bedoeling van het team was de Sint te herdefiniëren, zodat het voor kinderen van nu te volgen is. Er wordt nergens in *Dag Sinterklaas* gezegd dat de Sint een bisschop is, want dat snapt een kind niet. In zijn karakter was hij een kind, een egotripper en een sentimentele oude man. Hoe de Sint met Zwarte Piet omgaat, is eigenlijk hoe kinderen met elkaar omgaan.»

ONZIN-ALARM-RADARTJE

Veto: Dat 'geloven in' duikt soms nog op. Bij optredens van de Clement Peerens Exposition valt het soms op dat er verschillende mensen zijn die een beetje op Clement Peerens lijken en niet lijken door te hebben dat het om een parodie gaat.

Matthysen: «Ik heb ook wel eens dat gevoel gehad. Ik zal niet zeggen dat die mensen echt geloofden dat het echt was, maar wel dat velen na vijf minuten vergaten dat het niet echt was. Het was een soort volkstoneel. Het is diep ontroerend dat het een soort publieksparticipatie had. Het publiek was bereid om de premisses klakkeloos te aanvaarden. Er staat een idoot uit Antwerpen op het podium met een plaksnor, waarvan iedereen weet dat het een plaksnor is, en toch doet het publiek

sportief mee.»

FOOR

Veto: Is dat wat u wil bereiken als u op het podium staat?

Matthysen: «In dat geval wel natuurlijk, maar dat is heel primitief. Het is gewoon hard spelen. Het is een soort alibi zoeken om dingen te kunnen doen die een normaal beschaafd mens niet direct zou doen, namelijk een hoop rock 'n roll clichés bij elkaar spelen met ongenueanceerde riffs en ongenueanceerde teksten.»

Veto: Is het ook een excuus voor slechte smaak?

Matthysen: «Je hebt slechte smaak in soorten: de 'goede' slechte smaak en 'slechte' slechte smaak. Ik denk dat Clement Peerens wel bij de 'goede' hoort. Ik weet niet of het mij siert, maar muzikaal was dat altijd in orde en die riffs waren er goed ingehamerd. Waar de grens ligt tussen 'goede' en 'slechte' slechte smaak, kan ik niet zomaar zeggen.»

«Dingen die echt smakeloos zijn, daar worden bloedserieus truken van de foor gebruikt. Het klassieke voorbeeld is het schilderij van het wenende zigeunerkindje. De emotie 'verdriet' wordt daar gebruikt om de emotie 'verdriet' op te roepen. Dat is slechte smaak. In een stadion 'You'll never walk alone' opzetten is een summum van kitch omdat er heel hard geroepen wordt 'en nu allemaal eendrachtig' om een soort samenhorheidsgevoel op te roepen. Dat zijn dus de ultieme truken van de foor.»

Veto: Zijn het die truken en clichés die u in Het

Leugenpaleis parodiëerde? Er werden voortdurend cliché-uitdrukkingen gebruikt zoals "tijd voor een streepje muziek" en "we moeten daar eerlijk in durven zijn".

Matthysen: «Of in het inmiddels vervloekte "dan heb ik iets van." Soms gebruikte ik dat uit lichte vorm van ergernis, omdat het idioot is, maar ik deed het ook uit een soort liefde voor de taal. Petrick en Jehan zijn ook een uiting van de liefde voor taal. Ze zijn een ode aan de verborgen schoonheid van het dialect. En natuurlijk krijg je een speciaal effect als je in zo'n taal begint te mijmeren over de kosmos.»

Veto: Is die liefde voor de taal beïnvloed door uw opleiding filosofie?

Matthysen: (denkt ernstig na) «Nee, maar misschien dat filosofie wel je onzin-alarmradartje iets fijner afstelt, omdat je getraind wordt in het meegaan in redeneringen. Filosofie heeft vooral te maken met dingen te leren lezen zoals ze er staat. Dat is al moeilijk genoeg. Veel mensen denken dat filosofie gelijk staan aan mijmeren. Maar wie filosofie gestudeerd heeft, beoefent geen filosofie, maar bestudeert ze. Ik raad de mensen ook aan om — als ze iets lezen — zichzelf af te vragen of ze echt begrepen hebben wat er bedoeld wordt.»

BALDADIG

Veto: Grappig dat u dat zegt. Vaak vragen wij ons af of u in interviews meent wat u zegt of dat u eigenlijk met de interviewer lacht.

Matthysen: «Dat hangt af van de vragen. Als men vraagt "wat betekent Valentijn voor u", dan probeer ik niet diep te zuchten. Ik ben van mening dat je dan flagrant moet kunnen liegen. Onlangs heb ik tegen iemand van *De Morgen* gezegd dat ik de laatste twintig jaar maar drie cd's heb gekocht. Ik koop inderdaad weinig cd's, maar ik denk dat ik die mens een plezier doe door dat te zeggen, want dat is 'merkwaardig'. Had ik gezegd "ik koop geen tien cd's per jaar", dan kon hij daar niets mee.»

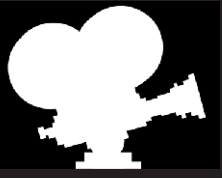
Veto: In uw columns maakt u vaak gebruik van de verschillende manieren waarop iets gelezen kan worden, met woordspelingen en verdraaide redeneringen. Heeft uw humor de Vlaamse humor beïnvloed?

Matthysen: «Toen ik begon, werd er wel eens gezegd dat ik een soort Hollandse of Engelse humor had. Ik denk dat een classificatie van humor naar nationaliteiten de slechtst mogelijke denkbare is. Als je zegt 'Vlaamse humor', is dat dan Geert Hoste? Wim Helsen? Els De Schepper? Ben ik dat? Ik denk dat appreciatie van humor meer heeft te maken met opleiding en sociale status.»

"In zijn karakter is de Sint een egotripper"

Veto: Maakt u dan academische humor voor mensen met een hoge opleiding?

Matthysen: «Nee. Onlangs maakte ik in het kader van de zeventigste verjaardag van Humo de opmerking dat 'baldadigheid' een belangrijk ingrediënt is van Humo en ik hoop dat naar de toekomst toe de baldadigheid het neoplatoonse Ene zal zijn, waaruit al het andere emaneert. Als je zoiets zegt, ben je dan academisch bezig? Ik denk van niet. Iemand die de finesses van de filosofie niet kent, zal ook wel begrijpen waarover dat ongeveer gaat en dat dat absoluut niet serieus bedoeld is. Maar het veronderstelt wel dat diegene die het leest al eens een woord van drie of vier lettergrepen heeft gelezen.»

Filmfirmament

Brokeback Mountain

Ware het niet dat twee stoere cowboys in de rol van verscheurde geliefden kropen dan was *Brokeback Mountain* een oerklassiek drama over een verboden liefde. Als gevolg van die foute casting is de film verboden in China. Ook notoir Texasranger George W. Bush zou niet erg opgezet zijn met het gay cowboyverhaal. De mannelijkheid van de Amerikaanse cowboy is aan diggelen geslagen. Wedden dat men ook in de *Footloose* niet erg blij zal zijn met deze film?

Arne Saeys

Dat weerhoudt de film er echter niet van om aan de lopende band prijzen binnen te rijden: vier Golden Globes, de Gouden Leeuw in Venetië en acht nominaties voor de Oscar-uitreiking binnenkort. Hete maatschappelijke hangijzers zijn tegenwoordig blijkbaar in. Met het pro-euthanasie verhaal van *Million Dollar Baby* haalde Clint Eastwood vorig jaar de woede van conservatief Amerika op zich. Toch leverde de film hem en zijn acteurs vier Oscarbeeldjes op. Wellicht zal het voor *Brokeback Mountain* dezelfde richting uitgaan.

Het verhaal van de film is eenvoudig. Jack en Ennis zijn twee jonge cowboys die elkaar leren kennen op de rotsflanken van Brokeback Mountain. Tijdens een zomer in de jaren '50 waken ze er over de schapen van boer Joe Aguirre. Hun geïsoleerde verblijf in het woeste natuurlandschap doet de passie opblazen. In het kleine tentje waar ze samen slapen volgt al gauw een stevige vrijpartij. Beiden zijn achteraf een beetje geeneerd. "Dit was eenmalig," mompelt Ennis. Jack knikt. Even later zien we de tent nogmaals op en neer gaan. Zoals Kevin Costner in *Dances with Wolves* met wolven dartelt in de vrije natuur, zo spelen, flirten en vrijen onze twee cowboys een zomer lang met elkaar in de bergen. Tot het seizoen voorbij is. Elk van beiden keert terug naar de plaats waar hij vandaan komt. Daar starten ze een nieuw leven. Met vrouw en kinderen.

LOS BOL

Het succes van *Brokeback Mountain* start reeds in 1997. Met een kortverhaal over een homo-erotische relatie in het conservatieve Texas won Annie Proulx dat jaar de Pulitzer Prize. Wat het succes van de verfilming mee helpt verklaren, zijn de knappe acteerprestaties van de twee hoofdrolspelers. Heath Ledger schittert als de gesloten en stugge Ennis Del Mar die tegenover rodeorijder en losbol Jack West geplaatst wordt. Heel mooi is trouwens de scène waarin de dochter van Ennis met eenzelfde stugheid als haar vader antwoordt op de vragen van vaders nieuwe minnares.

Een minpunt van de film is dat regisseur Ang Lee — die reeds succes boekte met *Crouching Tiger, Hidden Dragon* — de bijrollen niet heeft uitgediept. De relatie tussen de twee cowboys staat zodanig centraal dat de andere personages nauwelijks uit de verf komen. De film wordt gedragen door de passie en de stiekeme seks tussen de twee hoofdrolspelers. Vrouw en kinderen krijgen te horen dat de mannen eens "gaan vissen". Dat de relatie toch niet geheim blijft, blijkt uit het dramatische einde. Hoewel de film niet gespaard is gebleven van enige typisch Amerikaanse emotionaliteit, heeft regisseur Ang Lee de liefdesrelatie en de dramatische afloop toch op een vrij serene manier weten weer te geven.

Steekkaart

Regie: Ang Lee
Cast: Heath Ledger, Jake Gyllenhaal
Duur: 134'
Release: 22-02-2005
Kort: Save a horse, ride a cowboy!

studio
L E U V E N

THE LUNATIC COMEDY CLUB ZET LEUVEN OP STELTEN

Improvisatie van de bovenste plank

Wie denkt dat improvisatie en comedy het ultieme recept voor flauwe grappen, slechte slapstick en geforceerde scènes is, moet dringend eens wakker geschud worden. Wekkers van dienst zijn de Lunatics die met hun voorstelling 'The Lunatic Comedy Club' elke twee weken alle foute vooroordelen voorgoed naar dromenland helpen.

Elke Desanghere

Het is een feit dat iedereen graag lacht. En het is nog gezond ook. Deze tweedelige voorstelling is dus de ideale vitaminekuur voor de gewone en niet-zo-gewone man. Er is niets dan variatie, maar dit doet geen afbreuk aan het komische gehalte. Dit geldt ook voor het eenvoudige decor. Links en rechts staan telkens twee stoelen tegen een witte driehoek uit opgespannen wit laken. De belichting is al even sober wit. Zowel de verschillende scènes van de Lunatics als de comedy-acts worden aangekondigd door een presentator. Die avond werd de rol vervuld door Peter Decroebel, eveneens een Lunatic, met een passend vleugje humor.

HISTORICUS

Presentator Peter zorgde voor een korte intro met, hoe kan het ook anders op de vooravond ervan, Valentijn als thema. In dit eerste deel krijgen we improvisatie van de bovenste plank voorgeschoteld door de Lunatics. Het viertal dat het evenredige aantal stoelen op het podium in beslag neemt, bestond die avond uit Bruno Claes, Raf De Bont, Katrijn Van Bouwel en Willem Van Veen. Het deel bestaat uit verschillende kleine improvisatieacts die ze beurtelings of gezamenlijk uitvoeren. De interactie met het publiek is hierbij van vitaal belang.

We worden uitgenodigd om onze creativiteit boven te halen en op vraag van de

presentator deze om te zetten in leuke beroepen, voorwerpen, handelingen, enzovoort. Gewapend met onze hersenspinsels gaan de Lunatics dan improviseren. Zo moest die avond een historicus in de zaal zijn favoriete middeleeuwse gebeurtenis bekendmaken die dan vier maal op dezelfde manier werd nagespeeld, telkens met een persoon minder. De uitwerking was natuurlijk allesbehalve historisch correct. Wie zich aan deze voorstelling waagt, zal zich dus zeker niet vervelen.

DUMPZINNEN

Het tweede deel bestaat uit een reeks comedy-acts uitgevoerd door gasten die weerom door Peter aangekondigd worden. Die avond kregen we er drie voorgeschoteld maar dit aantal varieert.

Mario Dekoninck, cartoonist en debutant op het gebied van comedy, beet de spits af. Hij probeerde zijn cartoons om te zetten in tekst en beeld. Centrale thema's waren act, adoptie en relaties. Ondanks de beperkte tijd die hij tot zijn beschikking kreeg, trok hij zich goed uit de slag.

Tweede op de lijst was de al iets meer doorgewinterde Olly. Zijn repertoire ging van seks en Irak tot zijn eigen gewicht. Vaak waren zijn grappen ietwat ruw, maar het publiek was niet geschokt. Het is toch maar 'om te lachen'.

Als laatste in rij kregen we het duo 'gemende gevoelens' op ons bord, bestaande uit Stef en Marleen. Zij gaven het publiek handige en vooral komische relatietips om communicatiemisverstanden tussen mannen en vrouwen uit de wereld te helpen gaande van lichaamstaal tot dumpzinnen.

The Lunatic Comedy Club, vanaf maandag 20 februari om de twee weken in 30CC/Wagehuys, Brusselsestraat 63 om 21u, meer info www.lunatics.be

HET BOOMPJE (2): PROFESSOR VAN DEN BULCK

"Inspector Morse is voor mensen die geen verstand hebben van tv-kijken"

Dat het universitaire personeel naast het academische leven ook een ander leven leidt, kunnen we alleen maar hopen. Wekelijks zoeken we een exemplaar op en bestoken we hem of haar met een simpele vraag: "kunt u een boompje opzetten over uw favoriete boek, film of plaat?" Deze week gingen we langs bij professor Jan Van den Bulck van de Faculteit Sociale wetenschappen en de School voor Massacomunicatieresearch.

Robin Broos

Jan Van den Bulck: «Ik lees veel — al was dat vroeger meer dan nu — en vrijwel altijd non-fictie. Het boek dat het meeste indruk op mij heeft gemaakt is *Homicide, a Year on the Killing Streets* van David Simon, een Amerikaanse journalist. Die man heeft een jaar opgetrokken met de cel moordzaken van de politie van Baltimore. Over die ervaring heeft hij een ongelofelijk knap boek geschreven, dat spannender en pakkender is dan om het even welke *hard-boiled* detectiveroman, met als groot verschil dat het allemaal echt is. Tegelijkertijd is het een soort studie van de psychologie van

misdadigers en politiemensen. Later is er een televisieserie gemaakt op basis van dit boek en de eerste twee jaargangen daarvan zijn van het beste wat ik ooit op televisie heb gezien. Het grappige is dat de kijkers de serie te onrealistisch vonden, terwijl die eerste seizoenen net letterlijk waren gebaseerd op het boek.»

«Zowel uit het boek als uit de serie herinner ik me momenten waarin er gewoon niets gebeurt. De detectives zitten dan een hele aflevering lang koffie te drinken. Er is geen moord om op te lossen; dat kan voorkomen.»

DOODSBEDREIGING

«Ik ben een tijdje televisiecriticus geweest en heb ooit halve doodsb bedreigingen gekregen, omdat ik schreef dat ik dingen als *Inspector Morse* gruwelijke televisie vond. Dat is voor mensen die geen verstand hebben van tv-kijken. Het is zo traag en voorspelbaar. Wanneer Amerikanen goede dingen doen in dat genre zoals met *Homicide*, is dat, in mijn ogen, honderd keer beter.»

«Het boek geeft ook een ander perspectief op Amerikaanse journalistiek. In Europa durft men al eens spottend te doen over hun werk. Daarmee lachen, kan alleen omdat de pers hier zo onwetend is. Ze beseffen niet hoe

hoog de normen in de Amerikaanse pers zijn. De ethiek van de Amerikaanse journalisten zegt 'het moet controleerbaar zijn en het moet echt zijn'. Wanneer je iemand citeert, moet dat echt zo gezegd zijn. Bij ons is het eerder de traditie om de interpretatie van de journalist weer te geven. David Simon besteedt veel aandacht aan de methodologie hoe hij het boek gemaakt heeft en daar stoot hij op dergelijke problemen. In bepaalde milieus kan je nu eenmaal niet gewoon je boekje bovenhalen om te noteren wat de mensen zeggen, om ze vervolgens juist te kunnen citeren. In mijn ogen is dit boek een essay over journalistiek en over hoe je bepaalde documentaire genres moet aanpakken.»

"Europeanen beseffen niet hoe hoog de normen in de Amerikaanse pers zijn"

(foto Roman Verraest)

'Homicide, a Year on the Killing Streets' van David Simon werd uitgegeven bij Ballantine Books. ISBN 0804109990

De journalisten achter uw reportage

Het publiek beseft niet dat de fraaie beelden, die uw huiskamer bereiken via bevriende media als de VRT of *Veto*, een heel andere realiteit verbergen. *KULeugen* vindt het tijd om de waarheid te onthullen en het publiek een blik achter de schermen te gunnen.

"We werden erg vriendelijk ontvangen door de persdienst van de K.U.Leuven, daardoor voelden we ons alvast op ons gemak gesteld," getuigt een anonieme *Veto*-medewerkster, "Ook Thijs M. van de VRT lachte ons bemoedigend toe. Het was de eerste maal dat *Veto* als studentenblad zo'n koningsbezoek zou verslaan en dat bracht toch wel wat stress met zich mee. Maar het opgebouwde vertrouwen werd in één klap weggevaagd toen de protocolmeester van het hof in de perszaal verscheen."

"Het is een hondensiel"

"Hij schudde ons de hand en vroeg vriendelijk welke pers we vertegenwoordigden, maar eens we onze identiteit onthulden verdween zijn glimlach als sneeuw voor de zon. "Studenten," sneerde hij. "Je moet niet denken hier één of andere studentengrap uit te halen. Ik ken ze goed genoeg, studenten." We werden naar de muur omgekeerd en gefuilleerd. De tomaat in mijn brooddoos moest ik verplicht achterlaten. Maar gelukkig mochten we het bezoek verder wel volgen."

Thijs M. sloot zich aan bij de collega's van *Veto*: "Het is een hondensiel." Ondertussen sleurde hij een zwaar statief mee voor de cameraman en hupte de vijf verdiepingen trappen op, om de lift van de koning voor te zijn. "Tijdens zijn bezoek in China liet de koning vallen geïnteresseerd te zijn in nanotechnologie. Na dit bezoek weet hij er alles van. Wij helaas niet, we staan overal voor een gesloten deur. Maar gelukkig poseert de koning af en toe voor de camera, zodat we het publiek toch iets kunnen geven. Zo is het leven van een journalist." Daarna spoedde hij zich naar Brussel om zijn reportage in elkaar te boksen.

Royalty Newsjes

Leuvense prominenten uit de academische en politieke wereld maakten zich afgelopen woensdag op om de koning in hun midden te ontvangen. Er stond immers een koninklijk bezoek aan het nanotechnologisch centrum en Imec op het programma. De gelegenheid werd tevens aangegrepen om lekker bij te kletsen.

Rector Vervenne stond aan het einde van de rode loper gezellig onder de paraplu naast onze burgemeester Tobback de koning op te wachten. De gezellige sfeer werd eensklaps onderbroken toen Vervenne de burgemeester discreet toefluisterde: "Ge hebt modder aan uw schoenen." Tobback repliceerde iets minder discreet en zijn toon verraadde een lichte irritatie. "Uwe modder, ja. Ik ben met propere schoenen thuis vertrokken. Ge moet een keer kijken, hoe die velden er hier bijliggen. Ik had nog nooit van Heverlees moeras gehoord, maar ik heb er wel in getrapt. En ziet die rode loper besmeurd met

moddervlekken." Gelukkig kwam op dat ogenblik een rij zwaantjes en donkere wagens met blauwe zwaailichten aangereden en Tobback toverde weer zijn allerbeminnelijkste glimlach op het gelaat.

Ook ere-rector André Oosterlinck was van de partij. Met een mooi bruin kleurtje toonde ook hij zijn stralend witte tanden voor de koning. De Leuvense burgemeester hield de tanden strak op elkaar geklemd, maar tussen zijn tanden door, vertrouwde hij Oosterlinck toe "Ik hoop dat het hier niet te lang duurt, want ik moet om 12u thuis zijn." Ten huize Tobback komt het eten stipt om 12u op tafel, dat weet het kleinste Leuvens kind. Maar Oosterlinck stelde Tobback gerust dat er versnaperingen voorzien waren tijdens de presentaties, zodat het gegrom van zijn maag met cake in de kiem kon worden gesmoord.

De presentaties waren erg interessant, maar het hoogtepunt van het bezoek was ongetwijfeld de demonstratie met het treintje dat boven de supergeleiders zweeft. De arme onderzoeker die de leiding over de demon-

stratie had gekregen kon zijn onhandigheid niet verbergen en verschillende blokjes tuimelden de grond op. Wat niemand wist was dat de perschef, niet al te groot van gestalte, eigenlijk de onhandigheid veroorzaakte. Ze wong zich tussen de vele lijven van cameralui, klankmannen en omstanders door om toch maar een glimp van het experiment op te vangen. Gelukkig bleef Professor Mochalkov, hoofd van het nanotechnologisch centrum er onverstoort rustig onder. Hij leidde de koning af met grapjes, zodat deze nauwelijks iets gewaar werd van de onhandigheid. Aan het einde van het bezoek sloeg de koning nog een praatje met professor Mochalkov over de huidige toestand in Rusland. Albert II toonde zich oprecht bezorgd over de groeiende kloof tussen arm en rijk waardoor Mochalkov zijn thuisland niet meer herkende. Er werd zelfs een mogelijke oplossing geopperd: "Nanotechnologie?"

Wanhopige oproep van Imec-onderzoekster

"Ik ontmoette hem tijdens het bezoek van de koning in Leuven afgelopen woensdag. Meteen voelde ik dat er een vonk was tussen ons. Het is de man van mijn leven, dat voel ik gewoon. Daarom zou ik langs deze weg een oproep willen plaatsen. Ik weet niet veel over hem, hij is reporter voor het één-journaal, ik heb de reportage achteraf dan ook met veel belangstelling gevolgd en op video opgenomen. Het was een reportage met zoveel diepgang en gevoel gemaakt, dat zag je meteen."

"Mag ik nu mijn oproep doen. Ja? Ok, hier gaan we dan. Liefste donkerharige journalist van mijn dromen. Als jij je ook de seksuele

spanning tussen ons beide gewaar bent geworden, aarzel dan niet om mij te contacteren. Ik beloof je statief te dragen en goed voor je honden te zorgen, ik maak er mijn eigen stiel van. Mijn e-mailadres luidt als volgt: anoniemedewerkster@kuleugen.be.

"Zeg, als er nu niet wordt gereageerd op mijn oproep. Ik vond die professor Mochalkov anders ook wel een lekker stukje nanotechnologie. Die zou ik ook wel naar huis willen meepakken. Hoe, ik mag er maar één kiezen? Pff, monogamie is zwaar overschat."

Puzzels

	9	2			4		1	
1		3		6		4		5
	5		1				9	7
3			4		7	1		
	7						3	
		5	3		6			8
2	6				5		4	
8		7		4		9		2
	4		9			6	8	

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									

Horizontaal

- 1 Student die zijn jaar overdoet 2 Papegaai - Onder invloed - Mannetjesdier 3 Bevestiging - Ambachtelijk beroep - Griekse letter 4 Gingen omhoog 5 Vertrek - Tennisterm 6 Soort peer - Vis 7 Niet vatbaar 8 Spil - Ziekte - Lengtemaat 9 Lolbroek - Vogelproduct - Parelduikster 10 Vervoersmiddel met bovenleiding

Verticaal

- 1 Iemand die geregeld in de bak zit 2 Ierse verzetsbeweging - Ampèrewindingen - Plaaggeest 3 Sine anno - Sleepruim - Ruimtelijke ordening 4 Stampot 5 Beteugelen - Bloem 6 Grappig - Samen-smelting 7 Afkeer 8 Daar - Alien uit televisieserie Babylon 5 - Concertzaal 9 Niet echt - Pers. Vnw. - Europese Muntunie 10 Drinkgerief zonder voet

(dds)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Boetiek K.U.Leuven

K.U.Leuven gesigndeerde artikelen

Oude Markt 13
BE-3000 Leuven
Tel. + 32 (0)16 32 40 16
www.kuleuven.be/boetiek

Open op weekdagen van 10-12u. en van 14-16u.

(advertentie)

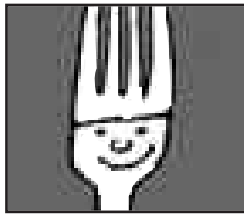
KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Organiseer je een evenement?

Plaats het dan GRATIS in de database Agenda K.U.Leuven

<http://agenda.kuleuven.be>

(advertentie)

Menu van de week

in Alma 1-2-3

21 - 24 januari 2006

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Roomsoepje met ui en kampernoelies	0,50
Tomatensoep met ham	1,65
Kippenburger met jonge wortelen	2,35
Moussaka met Griekse sla	3,45
Varkensgebraad met portosaus en Ardeense aardappelen	4,40
Bami goreng	3,45
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A3	3,45
Koninginnenhapje	3,10
Rumsteak	4,05

woensdag

Andalousische tomatensoep	0,50
Kervelsoep	1,65
Braadworst met bloemkool in roomsaus	2,35
Vegetarische lasagne	3,45
Kalkoenlapje met romige kampernoelie-saus, oventomaat en wafeltjes A3	4,30
Kipkroketten met portosaus en erwtes A3	4,05
Kippennuggets met ananas	3,45
Spaghetti Bolognaise A1	2,35/2,75
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	3,45
Koninginnenhapje A2+A3	3,10
Rumsteak	4,05

donderdag

Groentensoep met spekjes	0,50
Bonensoep	1,65
Spek met spiegelei en spinaziestoemp A1+A3	2,35
Groenteburger met bloemkool en broccoli	3,45
Cordon bleu met Roquefortsaus en boontjes	4,05
Lasagne al forno	4,05
Spaghetti Bolognaise A2	2,35/2,75
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+A3	3,45
Koninginnenhapje A1+A3	3,10
Rumsteak	4,05

vrijdag

Tomatensoep met prei	0,50
Hutsepotsop	1,65
Vleesragout in romige kampernoeliesaus met gebakken aardappelen	2,35
Quorn fingers met Provençaalse saus en witloof	4,40
Koninklijk vishapje A1+A3	3,45
Rumsteak met gegratineerde bloemkool en rösti	4,40
Spaghetti Bolognaise A3	2,35/2,75
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	3,45
Koninginnenhapje A2	3,10
Kippenlapje A3	3,45

Kijk ook op de website voor menu gasthuisberg,

(advertentie) Justus Lipsius en pauscollege

(advertentie)

Tweedehandscomputers met 1 jaar garantie!

- Laptops P2 tot P4 tussen 200 en 600 euro.

- Desktops van P2 tot P4 tussen 55 en 350 euro.

- Schermen van 5 -100 euro.

Kijk op www.recupc.be voor het volledige aanbod van schermen, pc's, laptops en onderdelen. Adres: Recupc VZW, Oude Diestesteenweg 3, 3010 Kessel-Lo.

Tel: 016/25.91.03, Mail: info@recupc.be

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:

IJzermolenstraat 10-12 te Heverlee

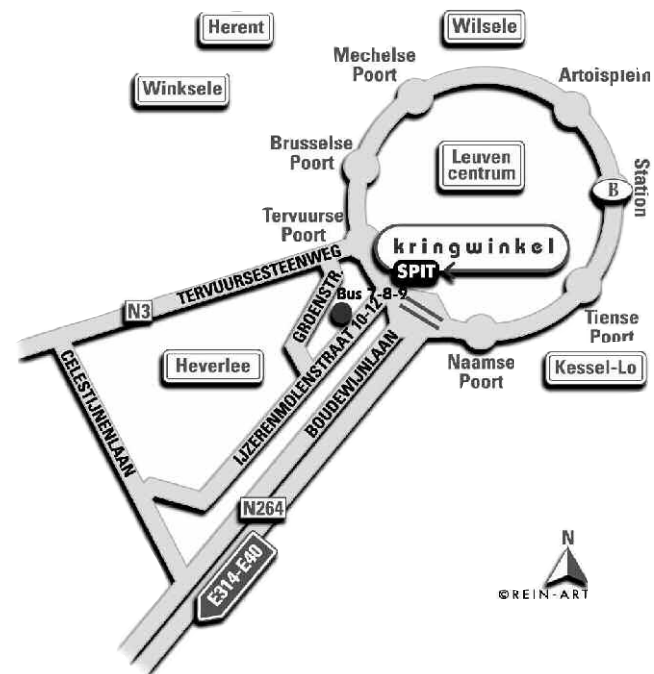
Open: di - vrij: 10 - 18 u

zat: 10 - 17 u

zo - ma: gesloten

Tel.: 016 65 29 57

Web: www.spit.be

(advertentie)

PROFESSIONELE BACHELOR OPLEIDINGEN

- Bedrijfsmanagement • Biomedische laboratoriumtechnologie
- Chemie • Office management • Onderwijs, Kleuteronderwijs
- Onderwijs, Lager onderwijs • Onderwijs, Secundair onderwijs
- Sociaal werk • Toegepaste informatica • Verpleegkunde
- Voedings- en dieetkunde • Vroedkunde

www.khleuven.be

016 39 86 60 - info@khleuven.be

KHLEUVEN Voel de vonk

KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN
Associatie Katholieke Universiteit Leuven

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 LeuvenTel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.beJaargang 32
Nummer 14
20 februari 2006

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Bram 'Gustav II Adolph' DelenRedactiesecretaris & V.U.:
Gijs 'Jughurta' Van GassenRedactie:
Robin 'Ludwig II' Broos, Tom 'King of Pop' Van Breussegem & Roman 'Pepijn De Korte' Verraest

Medewerkers deze week:
Ben 'Gustav I' Deboeck, Elke 'Claire Combs' Desanghere, Dries 'Napoleon III' De Smet, Bruno 'Karel II' Devel, Ilse 'Bloody Mary' De Witte, Katleen 'Madame de Pompadour' Gabriëls, Maarten 'Ivan De Verschrikkelijke' Goethals, Jelle 'Augustus De Sterke' Goossens, Simon 'Karel I De Winterkoning' Horsten, Joos 'von Metternich' Roets, Jozefien 'Johanna van Castillie' Van Beek, Nele 'Victoria' Van Doninck, Kris 'Louis XIV' Vanelderden, Clara 'Fabiola' Vanmuysen & Hanne 'Beatrix' Vermeiren

Cartoons:
Negu & Sh3L14CDTP:
Robin Broos, Bram Delen, Tom Van Breussegem & Gijs Van GassenEindredactie:
Robin Broos & Nele Van DoninckBeterschapswensen voor:
Nele De Meyer & Marieke PoissonierInternet:
www.veto.be
www.kuleuven.bePubliciteit:
Alfaset cvba - An Vanbiervliet
alfaset@chello.be
016/22.04.66Drukkerij:
Kempenland (Herentals)Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, internet, anonieme bronnen, ...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres.
Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be

Agenda & Ad Valvas

LETTEREN

Provinciezuip op 21/02 in de Fak Letteren
Duvelavond met Duvel voor 1 euro op
22/02 in de Fak Letteren
Karaoke op 23/02 in de Fak Letteren

WINA

Cantus op 21/02 om 20u00 in Pavo

MERKATOR

Temptation Party op 23/02 in Albatros

SCIENTICA

Galabal op 25/03

BIOS

Openings-TD op 21/02 in de Blauwe Kater

EKONOMIKA

Lege Portemenee-TD op 21/02 in de Lido
Aulacantus op 23/02 in Aula Lacroix
Tequila Night op 23/03 in den Dulci

POLITIKA

Kaffee-feestweek van 20/02 tot 24/02

MEDICA

Halftime-TD op 21/02 in de Albatros

Berichten

PREPAREE zoekt PROFFEN

Preparee is de vereniging voor Leuvense studenten die zich interesseren voor het improvisatietheater. Vorig jaar nodigden we in het tweede semester een Nederlands studentengedezelschap uit in Leuven, dit jaar zijn we op zoek naar iets anders, nl. een impro-wedstrijd tussen studenten en professoren.

'Wedstrijd' is daarbij te interpreteren zoals het dat bij Preparee altijd is: niet tégen elkaar spelen, maar mét elkaar, waarbij de wedstrijd enkel de mal is waarmee de show

vorm gegeven wordt.

PREPAREE is nog op zoek naar professoren:

Geachte professor,

Heeft u toneelervaring of bent u van nature ad-rem en enthousiast en zou u graag eens in een meer ludiek thema voor de aula staan? Mail dan naar info@preparee.be.

Beste student,

Ken je een prof die je in staat acht om op de planken te staan en wil je hem het zien opnemen in een proffenteam tegen een studententeam? Mail dan naar info@preparee.be.

VVS zoekt studentenvertegenwoordigers

aan de hogescholen

- Biomedische laboratoriumtechnologie
- Voedings- en dieetkunde - Chemie
- Milieuzorg

aan de universiteiten

- Communicatiewetenschappen
- Manama Milieu - Manama Rechten (anderstalig)
- Manama Geneeskunde

De visitatiecommissies worden samengesteld om de onderwijskwaliteit van een bepaalde opleiding te beoordelen. Na een bezoek aan de opleiding in de universiteit of hogeschool,

wordt een eindrapport geschreven over de kwaliteit van de opleiding. Als student in de visitatiecommissie ga je mee de opleiding bezoeken aan 1 of meerdere instellingen. Word je graag gehoord? En vind je onderwijskwaliteit belangrijk? Stel je dan kandidaat!

MEER TE WETEN KOMEN over de visitatiecommissies, de selectieprocedure, de timing, de verloning enzoverder? Surf dan naar www.vvs.ac/visitaties. Voor bijkomende vragen kan je steeds terecht op selectiepanel@vvs.ac of via Tel: 02/502 01 22.

Graag zelf DEELNEMEN? Stuur dan je CV en een visietekst over hoe jij de kwaliteit van jouw opleiding ziet voor 13 maart 2006 naar selectiepanel@vvs.ac

Oplossingen

Stukje bij beetje maakt onze Sudoku-man zijn fouten goed. Vorige week kreeg u excuses, deze week krijgt u de correcte versie van de verkeerde sudoku uit Veto 12 op pagina 13. De oplossing daarvan kan u hier volgende week lezen. En dan bent u meteen van dit soort vervelende opvultekstjes verlost.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	S	H	A	R	O	N		N	B	W
2	T	A	S		R	I	V	A	L	E
3	E	L		K	A	K	E	T	O	E
4	E		G	E	L	E		A	W	
5	L	O	R	R	E		V	L	E	K
6	S	P	A	M		Z	A	I	R	E
7		T	A		V	I	S	A		E
8	S	I	G	A	R	E	T		O	P
9	K	E	T	N	E	T		D	R	E
10	I	K	E		K	A	N	J	E	R

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Wat gebeurt er aan de K.U.Leuven?

Lees de wekelijkse e-nieuwsbrief

www.kuleuven.be/nieuwsbrief

Cultuurkalender

MUZIEK

Het Collectief: Muziek uit de 21e eeuw
Dinsdag 21/02 om 20u, Wagehuys,
Brusselsestraat 63,
www.denieuweweeks.be

L'Europe Accidentale
Woensdag 22/02 om 21u, Molens Van
Orshoven, Stapelhuisstraat 15,
www.inbreek.be

Gorki: Homo Erectus
Woensdag 22/02 om 20u, Zaal Het
Depot, Martelarenplein 12,
www.gorki.be

**Champ d'Action & Tomma Wessel:
Integrating The Recorder**

Woensdag 22/02 om 20u,
Kamermuziekzaal Lemmens,
Herestraat 53, www.denieuweweeks.be

Neeka + Support Lander

Donderdag 23/02 om 20u,
Minnepoort, Dirk Boutslaan 52,
www.neeka.be

Beethoven Academie: Robert Schumann
Donderdag 23/02 om 20u30, Aula
Pieter de Somer, De Beriotstraat 24,
www.beethovenac.be

**Vlaams Radio Koor: Chrysostomos
Liturgie**

Vrijdag 24/02 om 20u,
Predikherenkerk, Onze-Lieve-
Vrouwstraat, www.vro-vrk.be

Belle Perez

Zaterdag 25/02 om 20u,
Stadsschouwburg, Bondgenotenlaan
21, www.belleperez.be

Kijken Strijkkwartet: Mozart

Zondag 26/02 om 15u,
Stadsschouwburg, Bondgenotenlaan
21, www.30cc.be

THEATER

Lunatic Comedy Club: Schedelgeboorten
Maandag 20/02 om 21u, Wagehuys,
Brusselsestraat 63, www.lunatics.be

Zuidelijk Toneel: Fragmenten

Dinsdag 21/02 om 20u,
Stadsschouwburg, Bondgenotenlaan
21, www.30cc.be

**Toneelgroep Ceremonia: Armarium
Mortis**

22 en 23/02 telkens om 20u30, STUK
Soetezaal, Naamsstraat 96,
www.stuk.be

Leporello: Hollywood Remix

Vrijdag 24/02 om 20u, Wagehuys,
Brusselsestraat 63, www.30cc.be

EXPO

Flashbulbs-installatie

17/11/05 t.e.m. 30/04/06, telkens
ma-do 9u-20u, vr 9u-17u, za 9u-
12u30, Centrale Bibliotheek,
Ladeuzeplein 21

Pieter Vermeersch

30/01 t.e.m. 03/03, telkens ma-vr 11-
18u, zo 14-17u, STUK Expozaal,
Naamsstraat 96, www.stuk.be

Broedertwist

03/02 t.e.m. 30/04 telkens di-za 10-
17u, zo 14-17u, Museum Vander
Kelen-Mertens, Savoyestraat 6,
www.1831.be

ID-entiteit

17/02 t.e.m. 05/03, telkens do-zo 10-
17u, Molens van Orshoven,
Stapelhuisstraat 15

De Viking, vriend en vijand

16/02 t.e.m. 31/03, ma-do 9-20u, vr 9-
17u, za 9-12u30, Tentoonstellingszaal,
Universiteitsbibliotheek,
Ladeuzeplein 21

FUIF

**Fataal: DJ Prinz + Raoul aka Swirl People
+ Killa Tactics**

Donderdag 23/02 vanaf 23u,
Musicafé, Muntstraat 5, www.fataal.be

“Ik wil mezelf niet censureren”

Vele jaren geleden was Ilse Goovaerts nog rechtenstudente in Leuven. Dat diploma gebruikt ze ondertussen om haar platencontracten na te lezen. Ze is nu neeka (met kleine n), en bracht net haar derde album *Women Wonderland* uit. Een feeëriek plaat over vrouwelijke thema's.

Arne Saeys

Na het succes van haar album *Candy Comfort* uit 2002 bleef het een hele tijd stil rond neeka. Wat er zich sindsdien afspeelde in haar leven vertelt neeka je heel openlijk in haar nieuwe songs. Ze bezingt haar laatste dagen als meisje, haar zwangerschap en bejubelt tenslotte de eerste stapjes van haar zontje. Deze vrouwelijke thema's worden gedragen door sprookjesachtige instrumenten zoals een klavechord, een virginaal, een klavecimbel, een theorb, een pianoforte en een kerkorgel. Het resultaat is een plaat die honderd procent neeka is.

Veto: Je bracht net je derde album uit. Is zo iets nog een mijlpaal voor jou?

neeka: «Zeker. Vooral omdat ik deze plaat zelf heb meegeproduceerd en gearrangeerd. Ik heb absoluut nog niet het gevoel dat ik wéér eens een album moet maken. Ik ben het nog niet beu (lacht).»

Veto: Je schakelde ook over van een klein label naar een grote platenfirma.

neeka: «Inderdaad, maar in feite is die overstap pas achteraf gekomen. Ik heb eerst zelf mijn plaat gefinancierd. Ik had geen zin om bij een *major* binnen te stappen en dan te horen te krijgen dat ik meer hitgevoelige nummers zou moeten schrijven. Daarom heb ik eerst alles zelf in handen genomen en gefinancierd. Het voordeel was dat ik zo een volledige artistieke vrijheid had. Er kwam geen manager loeren om te zeggen dat er meer bas, meer melodie of een finale in mijn nummers moet. Deze plaat was gewoon een speeltuin voor mij en mijn producer Luc Van Acker. Het was dan ook een aangename verrassing dat een platenfirma zoals *Universal* interesse toonde toen mijn plaat af was.»

MOTÖRHEAD

Veto: Luc Van Acker (onder andere bekend van *Arbeid Adelt!* en *Revolting Cocks*) is niet meteen iemand die je associeert met het soort muziek dat jij maakt.

neeka: «Misschien is dat wel een beetje raar maar eigenlijk was hij één van de eerste mensen uit de muziekbusiness die tien jaar geleden geïnteresseerd was in mijn muziek. Dankzij zijn reactie op mijn eerste demo's heb ik nummers kunnen opnemen in een echte studio. Hij heeft ook een hele brede muzikale smaak. Het is een man van extremen. Enerzijds houdt hij van loeiharde muziek en kan hij zelf ook heel hard brullen, anderzijds houdt hij ook van heel intimistische muziek en vrouwenstemmen. Wij luisteren allebei wel naar dezelfde soorten muziek. Ik hou ook wel van harde muziek. Het is niet omdat ik dat zelf niet maak dat ik dat niet graag zou horen.»

Veto: Welke harde muziek beluister je dan zoal?

neeka: «Euhm. de harde muziek die ik ken is wel al een aantal jaren oud (lacht). Maar dingen zoals *Ace of Spades* van Motörhead of *Love like blood* van Killing Joke kunnen me wel bekoren. Ook Tool vind ik geweldig. Moderne metal zoals *Slipknot* ken ik minder goed. Wat ik wel ook heel goed vind zijn de Queens of the Stone Age. Zo, is dat 'hard' genoeg?(lacht)»

Veto: Dat had ik inderdaad niet van jou verwacht.

neeka: «Ja, ik zet dat soort muziek nu ook niet elke dag op, hoor. Maar als ik in de auto zulke muziek op de radio hoor, durf ik wel eens te *headbangen* (lacht).»

MELIG

Veto: Je songs zijn behoorlijk autobiografisch. Hoe reageert je omgeving als je zo intieme nummers over hen zingt?

neeka: «Dat valt goed mee. Ik kwets niet echt mensen met mijn nummers. Meestal giet ik mijn ervaringen ook zodanig in poëtische bewoordingen dat het niet direct opvalt over wie het gaat. Ik heb natuurlijk wel een song geschreven over mijn zontje, omdat ik net mama ben geworden. Op voorhand vroeg ik me af of ik dat wel zou doen. Ik wist dat sommige mensen dat melig zouden vinden. Maar uiteindelijk wou ik mijzelf niet censureren. Ik zat nu eenmaal met die gevoelens. Waarom zou ik daar dan niet over schrijven? Omdat dat niet *cool* is? Dat gevoel was er, ik heb er een nummer over gemaakt, dus voilà: het staat op mijn plaat. Ik schrijf

“Ik wist dat sommige mensen dat melig zouden vinden”

gewoon over alles wat zich in mijn leven voordoet. Meestal gaat dat over de liefde. In dit geval de liefde voor een kind. Maar ik schrijf ook over relaties, vriendschap en over de maatschappij. Op mijn nieuwe plaat staat zelfs een protestsong!»

Veto: Welk nummer bedoel je?

neeka: «Het laatste nummer op mijn plaat, *The Greatest Stuff*. Een tijdje geleden is er een dik boek verschenen met allerlei zegswijzen

meer gelijkheid tussen mannen en vrouwen in de maatschappij. Die is er nog steeds niet. Toen ik nog studente was in Leuven dacht ik dat feminisme niet meer nodig was. Ondertussen heb ik gemerkt dat je als vrouw niet overal serieus wordt genomen. Je moet je bijna als een *bitch* gaan gedragen om serieus genomen te worden en dat wil ik niet. Mijn kijk op de wereld is vrouwelijk. *Women Wonderland* is dan ook een heel vrouwelijke plaat die gaat over zwangerschap en moederschap.»

BAROK

Veto: Merk je een evolutie in de manier waarop je songs schrijft?

neeka: «Ik durf nu persoonlijker gaan dan vroeger. Het is misschien een cliché, maar volgens mij is het meest persoonlijke ook het meest universele. Als songwriter ben ik me er tegenwoordig ook meer bewust van wat mijn inspiratiebronnen zijn. Wanneer ik vastzit met een song weet ik nu dat ik eens een nieuw instrument moet uitproberen. Ook heb ik mezelf allerlei hulpmiddeltjes aangeleerd om in de stemming te komen om songs te schrijven. Toch blijft schrijven nog altijd iets magisch voor mij. Ik ben niet zo iemand die drie songs per dag schrijft. Ik loop vaak in mezelf te zingen en dan komen er plots ideeën voor zinnestjes. Dat zijn allemaal flarden waarover ik weinig controle heb. Daarna komt het erop aan om de song degelijk af te werken. Dat is het moeilijkste natuurlijk. Maar ik vind dat het steeds beter lukt.»

Veto: Op de nieuwe plaat horen we unieke instrumenten zoals kerkorgels uit de 18de eeuw.

soort luit, red.)) omdat ik dat geluid zo mooi vind. Ook bij die klavecimbels had ik het gevoel dat die goed bij mijn muziek pasten.»

SONGFESTIVAL

Veto: Toen je nog in Leuven studeerde, deed je mee aan het Interfacultair Songfestival. Wat vind je van dat soort wedstrijden?

neeka: «Ik vond dat zeer plezant. Het was waarschijnlijk de eerste keer dat we met de Rechten zo hoog waren geëindigd. Als kandidate van de Rechten behaalde ik de tweede plaats. De Landbouwkring had toen met *Mister Wrong and His Mean Machine* de eerste prijs weggekaapt. Dat was een soort coverband gespecialiseerd in soulmuziek. Voor mij was de tijd van het Interfacultair Songfestival de periode waarin ik begonnen ben met eigen nummers te schrijven. Toen ik daar goede reacties op kreeg, heb ik beslist dat ik singer-songwriter wilde worden. Die wedstrijd was voor mij dus echt belangrijk.»

“Toen ik nog studente was in Leuven, dacht ik dat feminisme niet meer nodig was”

Veto: Muzikanten die het later maken, blijken vaak lager te eindigen dan muzikanten waarvan we nu niets meer horen.

neeka: «Ja, zo'n wedstrijd is uiteindelijk erg relatief. Deelnemers komen dikwijls uit verschillende muziekgenres. Het is ook moeilijk om muziek te rangschikken natuurlijk. Ik moet bekennen dat ik zelfs ooit een demo opstuurde naar de Rock Rally die niet eens door de selecties raakte! (lacht) Zo ken ik nog veel artiesten hoor!»

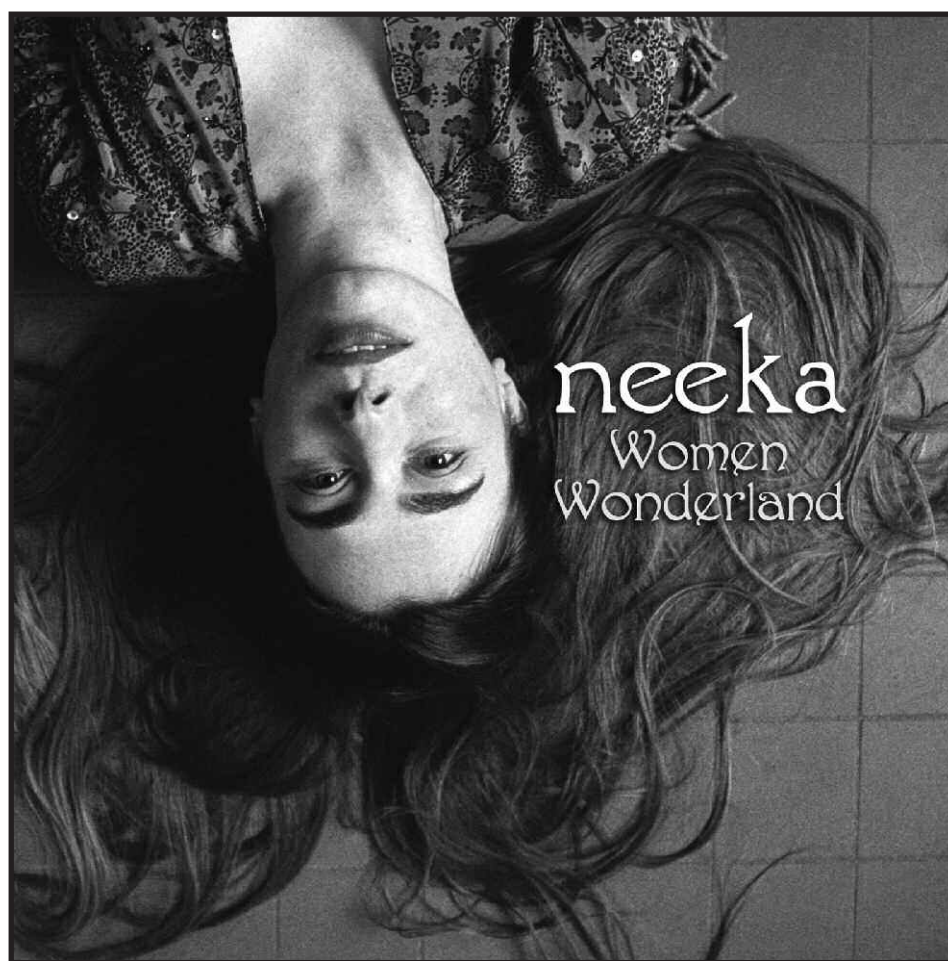
Veto: Op je vorige plaat zong je nog een duet met Stef Kamil Carlens. Nu is hij niet meer van de partij.

neeka: «Tja, op mijn nieuwe plaat stond niet echt een song waarvan ik dacht: “Daar moet ik Stef Kamil voor vragen”. Ik heb wel nog de backing vocals gedaan op zijn laatste plaat. Maar ik wil dat niet forceren. Met zo'n bekendheid samenwerken is natuurlijk altijd mooi meegenomen. Toch doe ik het vooral voor het mooie contrast tussen zijn rauwe stem en mijn zogezegd 'liefelijk' stemgeluid (lacht).»

Veto: Zijn er nog mensen waarmee ooit eens zou willen samenwerken?

neeka: «Met Arsenal! Ze hebben mij al eens gecontacteerd en ik hoop echt dat het iets wordt. Arsenal maakt zo'n unieke muziek. Je kunt daar geen naam op plakken. Ik zou ook zeker wel eens willen samenwerken met mensen uit de nieuwe New Yorkse folk-scène. Bijvoorbeeld met Devendra Banhart, Anthony and the Johnsons of Rufus Wainwright. Dat zijn mensen waarmee ik mij nauw verwant voel.»

Neeka treedt donderdag 23 februari 2006 op in Leuven. Het concert vindt plaats om 20u in de Minnepoort.

over vrouwen. Een heleboel van die spreuken waren ongelofelijk denigrerend naar vrouwen toe. Ik vroeg mij af wat wij vrouwen toch ooit misdaan hebben in de loop van de geschiedenis dat mannen zo'n ongelofelijk dikke turf kunnen volschrijven over vrouwen. Bovendien heb ik ervaren dat vrouwen vaak onterecht heel onzeker zijn. In mijn muziekcarrière ben ik zelf ook heel lang onzeker geweest. Ik heb mij te veel laten doen. Ik heb mij te veel laten sturen in plaats van gewoon te doen zoals ik het wou. Ik merk dat veel vrouwen daar last van hebben. Daarom zing ik in dat liedje: “Komaan, we have the greatest stuff!” We moeten helemaal niet zo onzeker zijn. Het is een pleidooi voor

neeka: «Zoiets heb ik altijd al willen doen. Van mijn achtste tot mijn achtentwintigste heb ik orgel gespeeld. Ik zocht al lang naar een manier om dat instrument te integreren in mijn muziek. Ik speel graag barokmuziek. In het Muziekinstrumentenmuseum in Parijs bezocht ik de afdeling barokinstrumenten. Ik kreeg toen het idee om die oude knarren te gebruiken op mijn plaat. Luc, mijn producer, was direct laaiend enthousiast. Omdat het onmogelijk was om met dat erfgoed te gaan sleuren zijn we thuis bij verzamelaars, bij instrumentenbouwers of in kerken gaan opnemen. Ik deed dat niet om speciaal te doen, maar gewoon omdat ik me daar goed bij voelde. Zo gebruik ik een theorb (een

Veto geeft weg!

We geven 3x een duoticket weg voor het concert van neeka. Stuur voor dinsdagavond een mailtje naar traktatie@veto.be en wie weet ben jij misschien één van de gelukkigen die neeka donderdag aan het werk kan zien in Leuven!